

RIEMPIES

Berijmde Schetsen uit
Geldersche Boerenleven

van

Bât achter de Meule

en

Zien Masseurant

RIEMPIES

RIEMPIES

van

Bât achter de Meule

en

Zien Massepant

VEURBERICH.

'k Zatte een wèke of wat alleen bie mien veur deure de krante te lèzen en toen 'k opkeke stonden der een meneer en een juffrouw veur mien, die mien heel vrendelijk goeden avond zèèn en mien vreugen, of ze terechte waèn bie Bât achter de Meule. „Ja”, zei ik „dat schèèlt zooveule niet; zak meneer en de juffrouw een stoel kriejen?” Now doar waren ze niet afkeerig van en toen ze waen goan zitten begos de meneer mien te vroagen of ik wel eens een liedtien in de krante had ezet „Nee” zei ik „een liedtien niet, wel een enkeld moal een riempien; een concurrent van de liedtieszangers waek nog niet”. „Een riempien”, vreug de juffrouw verwonderd. Zie dach an een schoeriem, geleuf ik. Ik heb eur gauw uut de droom ehulpen. De meneer vreug mien wieder of ik de riempies ok bewaerd hadde en ik deu um bescheid, dâk ze allemoale nog hadde. Ja, dât sprak ok wel van zelns, zei de meneer, mâr hie bedoelen eigenlijk mit zien vroage of hie ze wel eens zien moch. Now, dât sprak ok wel van zelns. Ik vernamme doarop, dât die meneer een heeleboel boeken eschreven had, allemoal Engelsche boeken en dât der meer dan twee honderd duuzend van verkuf waren. De meneer vreug mien toen, of ik de riempies ok niet in een buukien hemmen wol, um ze te verkoopen; hie had zelns ok wel riempies emâk, mâr in 't Hollandsch en hie wol graag mit mien samendoen as ik zien riempies dan in de Geldersche sproake kon brengen. Dât is mien mit de meesten eluk en noe hew ze bie menander in een buukien loaten drukken um ze te verkoopen. Die slech in 't Geldersch ebrach konden wodden hew in 't Hollandsch loaten drukken. Buuten op 't buukien stiet woarveur ieder ze kan koopen en achter in 't buukien stiet een liesien van de riempies. As der een stèèntien biestiet is 't riempien van de meneer en de anderen bint van mien. Soms zult de menschen, die 't buukien lèès niet weten wat wieluu bedoelt; as ze dan effenties een briefkaerte stuurt, wodt ze 't in de gauwigheid gewaer. Van Lubbert Blik bieveurbeeld zal mânnig een niet weten, hoe 't doarmee egoan is.

Lubbert Blick was gepensionneerd jachtopziener en den lesten van 't kwartoal tusschen elf en twaalve 's oavonds is hie esturven an 't water. Diekes Slinger zien kameroad, hef 't leste bie um ewaak en die hef mien verteld hoe de leste oogenblikken van Lubbert ewes waren. „Kloek! kloek! kloek!” gunk het zei Diekes, „hie gapen een paer moal en gebeurd was 't. Diekes had in de gaeten dat er niet te gauw ruchbaarheid anegeven mos wodden. Uut 't andere vertrek kwam de familie ieder keer vroagen, hoe 't er mee gunk en Diekes zèè mâr geregeld: „hie zit nog wârm in de stoel”. De menschen begrepen Diekes zien bedoeling niet goed en vreugen al mâr weer an, hoe 't er toch mee stond. Diekes dos 't op 't leste niet meer te verzwiegen en zoo mos anegeven wodden, dat Lubbert Blick den lesten van 't kwartoal esturven was, 't schèèlen de familie een veerljoar pensioen. In 't riempien van Lubbert Blick stiet het een bettien anders, ik hebbe net edoan of de opzet was um op den lesten van 't kwartoal an te geven, mâr dât er gien rekening mee ehollen was, dât de zommestied juus was inesteld, 't alloozie was nog niet veuruut ezet en 't veerl pensioen kon niet ebeurd wodden.

Veur op 't buukien stiet:

Riempies van Bât achter de Meule en
Zien Massepant.

Massepant beteekent kameroad en der wodt hier dan de meneer mee bedoeld, die mit mien samen dat buukien emâk hef. Bij mien in de buurte woont der ok wel, die de vrouwe Massepant nuump en zie zek dan bieveurbeeld: „hie hef de verkeerde Massepant”, waarmee dan bedoeld wodt, dat die hie een verkeerd wief etrouwd hef, zoo'n man is dan te beklagen, te meer, umdat wie hier achter de meule nog niet goed weet, hoej 't an mut leggen um een verkeerde massepant kwiet te raeken. Noe zak 't veurberich mâr niet langer maken anders zoj kunnen goan praten van een kiend met een waterheuf.

B. a/d M.

VERKLARINGEN BIJ HET VOORBERICHT.

vreug = vroeg
buukien = boekje
hemmen = hebben
hew = hebben we
liesien = lijstje
stèèntien = sterretje
biestiet = bijstaat
wieluu = wij
't water = een ziekte
gunk = ging
gapen = gaapte
vreugen = vroegen
dos = durfde
schèèlen = scheelde
veerljoar = drie maanden
ehollen = gehouden
allooze = horloge
mut = moet
zoi = zoudt ge
waterheuf = waterhoofd
nuump = noemen
hie = hij
hoej = hoe je

BESTE EERPELS.

„WIE heb eerpels wonderbes”;
Zoo sprak Miene met de lip.

„Zie zint o zoo goed van deugde
Want zie nemp zoo weinig stip”.

Verklaringen:

eerpels = aardappelen

stip = saus

zie nemp = zij nemen

ONSchULD.

’t Jonge völkien was an ’t baden;
Bain mixte; en haute négligé;
Toen pelitie werd vernomen,
Kon Jan Derk zoo gauw niet mee.
De agent vreug an het ventje:
„Waren er ook meisjes, Jan?”
’k Weet het niet”, zoo sprak de kleuter;
„Want niet een had kleertjes an”.

völkien = volkje

vreug = vroeg

ONBETROUWBAAR.

„Op het weerglas kuj niks rèken”,
Zoo sprak Lubbert van de Loo.
„In zoo’n dink hék gien vertrouwen;
Noe stiet ’t zus en margen zoo”.

kuj = kun je

rèken = rekenen

stiet = staat

mârgen = morgen

BOCKBIER.

In 'n café in dichte bosschen
Kwamp 'n heerschap durstig an;
Hie was heite van het fietsen,
En hie vreug: „Hej Bockbier, Jan?”
Jan de kastelein op klompen
Had steeds 'n goed bescheid veur elk;
„Bockbier?” zei hie: „nee mien keertien:
Wie verkoop wel geitenmelk”.

durstig = dorstig
heite = heet
vreug = vroeg
wie = wij
verkoop = verkoopen

HET GETAL DERTIENE.

Lodewiek die zeg 't is niet geroan,
Um mit dertien man an de toafel te goan;
„k Gleuf 't grif”, zoo sprek een ander,
As der mâr „veur tiene” op kump te stoan.
As der mâr veur tiene op kump te stoan = Als er maar
voor tien personen gedekt is.

NEE!

Vroag iej Gait: Gait wilj 'n borrel?
Dan zeg hie bits kortof „nee!”
Wach 'n steugien en lut volgen:
„Now, wat haj dan Ka of Kee?”
Antwoordt Ka of Kee dan kloare,
Dan zeg Gait: „Now, geef dan op;
Was 't brandewien, nee, die wok niet;
Doarvan krieg 'k pien in mien kop”.
Nuump zie brandewien bie toeval,
Dan zeg Gait ok; „geef dan op!
Kloare kank niet goed verdraegen;
Die stig gauw mien noar mien kop”.

steugien = poosje
kloare = klare jenever
nuump = noemt
kank = kan ik
stig = stijgt

OAREND MIT DE KRUUWAGEN.

Oarend wol een mèkien vroagen;
Op een oavend zol het wèèn
Kwansuus gonk de kruukar met hem;
Dât gaf hem wat steun, noar 't scheen.
't Rad was wel een bettien dreuge,
Gaf een lankgerék gepiep.
„As 't mâr goed giet!” zoo gonk 't al deur,
Of 't woarschuwend hem toeriep.
Oarend kreeg een blonde schenne;
Hellig leup hie deur de nach.
En wat zei het dreuge rad toen?
„'k Had 't wel dach!” 'k Had 't wel dach!”

mèkien = meisje
wèèn = wezen
kwansuus = kwansuis
bettien = beetje
dreuge = droog
gonk = ging
hellig = kwaad
blonde schenne = blauwe scheen, blauwtje

ECHTSCHIEDEN.

Jaap zien wief hef veul anbidbers,
Die eur meenemp keer op keer;
Dât vindt Jaap niet ârg plezierig,
En giet doarum vaek te keer.
Woarum is die Jaap noe hellig;
En wil hie 't wief langer niet?
Hej een peerd, dât ieder mooi viendt
Wi 'j 't dan doarum eerder kwiet?

meenemp = meenemen
giet = gaat
viendt = vindt
wi 'j 't = wilt gij het
kwiet = kwijt

EEN BUFFETJUFFROUW.

'n Heerschap mit 'n motorfietse
Kwamp eens in 'n klein café
Um zien dōs mit bier te slieten,
Mâr dât veul um doar niet mee.
'n Deerntien van zoo duuzend wèken
Namp het glas en mit eur scholk
Vèègden zie de binnenkante;
Och, elk land hef zoo zien volk!
„Vèèg iej doarmee hier de glaezen?”
Vreug de gast op hooge toon.
„O!” zei 't deertien: 't is zoo slim niet,
„Want mien scholk is niet meer schoon”.

dōs = dorst
slieten = slijten, lesschen
veul = viel
um = hem
eur = haar
scholk = schort
vèègden = veegde
zien = zijn
vèèg iej = veegt gij?
vreug = vroeg

WATERWILD.

'n Diender had al vaek eloop
Op twee streupers uut „Het Broek”;
Maar die beide gladde bazen
Leuten em zwemmen as 'n snoek.
Een brugge leien ze over 't water,
Die niet al te stevig lag;
Gongen toen in 't Broek an 't jagen
Tôt de diender beiden zag.
't Gaf een wilde jach deur 't Broekland;
't Tweetal sprunk de Wèètrink in;
Mâr de schut dach: „dât 's niet neudig;
'k Wed dâk eerder oaver bin”.
Op een draf kwamp hie deur 't weiland,
Vleug de wrakke brugge op.
Krak! zoo gunk het, en de diender
Was merakelijk efop.

't Water was doar knâppies diepe.
Toen mit muujte hie kwamp der uut,
Waren allebeide streupers
Veilig thuus al met de buut.

leuten = lieten
leien = legden
wèètrink = wetering
schut = veldwachter
efop = gefopt
knâppies = knapjes
muujte = moeite
buut = buit
Broek = Broekland, uitgestrekt weiland met weteringen.

DE MACH VAN DE GEWOONTE.

Jansen woonde al lange joaren
Zonder vrouwe stil mâr voort;
Kee de meid die koaken 't eeten;
Streek veur Jansen ok 'n boord.
Op 'n keer, wat nooit gebeurd was,
Kreeg de vriejgezel bezoek;
'n Kennis van zien jonge joaren
Stak de neuze um de hoek.
Woar die kameroad mos sloopen
Dât was nog een lastig punt;
Onze gast zei: „bie menander“
Wat ok Jansen 't beste vund.
Toen der 's mâr gens vrog ebeld werd
Kreeg de vrind 'n flinke por
Jansen zei, nog niet goed wakker:
„Druut; doar is de mellekboer!“

koaken = kookte
vriejgezel = vrijgezel
druut = er uit
mellekboer = melkboer

IN HET PUBLIEK.

Wat in stad of dârp gebeurde
Bleef mâr zelden onbekend.
Oart zegt: „Bât, zek het niet wieder!”
„’t Giet tut z veur ’t nemp een end”.
Drif der iemand slechte zaeken;
Giet het mit de kiender slech,
Hef der een zien vrouw bedreugen,
Ja, in elk huus wodt ’t berech.
Babblen, babblen, nog weer babblen,
Tut daw worden zenuwziek;
Meer kan ons niet oaverkommen,
Aw mâr zwiegen in ’t publiek.
In ’t publiek! Hier lig de ângel!
Schrief van niemand in de krant;
As betrôknen drum kunt lachen,
Heb de andren toch het land.

zek = zeg (gebiedende wijs)
tut = tot
nemp = neemt
drif = drijft
bedreugen = bedrogen
wodt ’t berech = wordt het beoordeeld en veroordeeld
daw = dat wij
oaverkommen = overkomen
aw = als wij
drum = er om
kunt = kunnen
ângel = kneep

OPRECH.

Toen vrouw Jansen vieftig joar was
Gaf de meid eur ’n groot kedoo;
En zie zei: „ik geef oe goed wat;
Daorvan heb ik nooit gien schoa”.

’t Trummeltien deu weer de ronde;
Mâr toen ’t kwamp bie kleine Jan,
Leut het ventien ’t mupprien liggen;
En hie namp der heel niks van.

„Nee”, zei Jan, „noe 's niet een muppien;
Want mien moeder hef ezeg,
Dât ik ok eens mos bedanken”.
Kleine Jan was wel oprech.

kedoo = cadeau
schoa = schade, nadeel
deu = deed
kwamp = kwam
leut = liet
ventien = ventje
muppien = koekje

O! DIE SCHOONE NATURE. (Dames op reize).

Jansen vleug mit bei zien dochters
Van Schiphol op Frankriek an;
D'eerste maal zoo in zoo'n vliegtuug
Dât is niet: „wat zol dât?” man.
Jansen keek met beide oogen,
O! wat gunk dat vliegen mooi!
Wie zag ooit zoo mooi de wereld?
Vast gien vogel in zien kooi.
Vliegend oaver wei en bosschen;
Oaver hoog en leeg terrein,
Keek ok Jansen achterumme,
Wat de dochters toch wel zèèn.
En wat deun de beide mèkies?
Waren die ok vol der van?
't Moch wat; allebeide wichter
Waen an 't lezen in 'n roman!

vleug = vloog
zol = zou
gunk = ging
gien = geen
achterumme = achterom
zèèn = zoiden
deun = deden
mèkies = meisjes
wichter = meisjes
waen = waren

DE LAATSTE DER EERSTEN.

Over heuveln aangedragen,
Daalde zacht z' in — — neer;
Streelend knop en stam en schonken,
Wekkend tot nieuw leven weer.
Maar op rommelenden wagen,
In den donkren Dondernacht,
Kwam hij buldrend uit het Noorden;
Beukend met zijn woeste kracht.

En de lijkwâ lag geweven,
's Morgens voor de lentebloei;
Ook de reus heeft zich gegeven;
Zwichtend voor het woest geloei
Vaak zag hij den woestling nad'ren;
Heeft hem telkens kloek weerstaan!
Eindelijk ligt de sterke neder;
Werd volend zijn levensbaan.

— — = naam van een Geldersch dorp.

VERDRAAGZAAMHEID.

Leekedichter A. te H.
Hulde voor Uw fiere taal!
Dat Uw woorden luide klinken;
Zelfs in 's Lands vergaderzaal.
Geen verdraagzaamheid van enklen;
Niet verdraagzaam slechts uit plicht;
Ook verdraagzaam zij de sterke;
Stem hem daartoe hooger Licht!
O! hoe zou het al zich wenden;
Werd vervuld eenmaal uw wensch;
Werd verdraagzaam zijn eens regel;
't Waarmerk van den Christenmensch,
Minderheden onderdrukken;
't Bleef dan aan het grijs verleên.
Doen wij d' evenmensch nu bukken,
Dan gold niet de helft plus één.

MOORLOOS. 1)

Jan was twintig joar eworden;
Mâr hie was niet al te wies;
Toch mos hie de konink dienen;
Doarvan kreeg hie vlot bewies.
Nummer dertien werd etrökken,
En de cnel 2) commissioneer
Vreug an Jan: „hoe heet oew moeder?”
„Een moeder heb ik niet meneer”.
„Is oew moeder dan esturven?”
Vreug de cnel commissioneer.
„k Bin een zeune van mien meuje”
Zoo sprak Jan; en gunk weer heer.

Doarvan kreeg hie vlot bewies = Dat werd hem per
brief duidelijk gemaakt.

cnel commissioneer = militie commissaris

vreug = vroeg meuje = tante

heer = heen gunk = ging

mien moor (heel plat) = mijn moeder

1) Een bijenkorf met bijen zonder koningin wordt in
Gelderland „moorloos” genoemd.

2) Cnel verbastering van Kolonel.

INDIËVLIEGERS.

Ridders van Oranje Nassau.

Vief en twintig feestcommissies heb ik flink gepresideerd;
Vief en twintig exposities hebben goed deur mien marcheerd.
Vief en twintig zangconcoursen heb ik mit verstand geleid;
Vief en twintig andre feesten slaagden deur mien wies beleid.
En nog altied mâr gien lintien; 't Werd er stil van in mien huus;
Want' hoe of ik mien ook weerde; gien Oranje Nassau kruus.
Lang al was 't mien een kwelling; 'k sleup der menig nacht
[niet van;
Wat is toch een man as ik ben, die gien lintien teunen kan?
'k Heb al vaak een kleur ekregen, als ze keken naar mien jas;
Want ik las dan in de oogen, dat 't um gien lintien was.
Als mit 't einde van Augustus weer vernietigd werd mien hoop
Dacht ik, kon mien geld mâr helpen; was zoo'n ding toch
[mâr te koop.
Noe zal 't heel gauw anders worden; 'k komme spoedig uit
[de oost;
Alles zal in orde kommen; 'k goa noar d' oost mit 'n paoot!

HET IS OK NOOIT GOED.

Sam en Moos die atten visch eens;
Schollen zollen 't noe eens wèèn;
Op 'n schöttel lag 'n tweetal,
Eene groot en eene klein.
Sam die presenteert de schöttel;
Moos die pakt de grootsten drof;
„Foi!” zegt Bram, „dát is toch schande,
Dát is ummers veuls te grof!”
As iej mien de schöttel beun had,
Had ik toch de kleinsten epak”.
„Now”, zeg Moos doodleuk: „die hej toch,
Hold noe wieder oew gemak!”

atten = aten	zollen = zouden
noe = nu	wèèn = wezen: zijn
schöttel = schotel	Moos = Mozes
drof = eraf	veuls = veel
beun = geboden	die hej toch = die heb je toch
hold = houd	

DE BLIKSEM(S) STÈÈK HET HUUS IN BRAND.

Joapuk wol zien huus zien branden;
Want 't was goed verastereerd.
Van de somme van de polis
Was 't de helfte nog niet weerd.
Op 'n oavend in de zomer
Kwamp 'n schoer in 't Zuujen op;
Wach, dach Joapuk, noe of nimmer;
'k Haele petereulie op.
Toen de bliksem langs de luch vleug,
Zei zien wief: Toe stèèk dan an!
„Nee”, zei Joapuk, „'t is te vrog nog;
Doar komp nog gien brand zoo van.
't Is nog bèèter dák mit eulie
En de lucifers wat wach;
't Dondert nog niet zoo 'k het wensche;
Heb geduld! De volgnde slag”.

verastereerd = geassureerd, verzekerd	
schoer = onweersbui	zuujen = zuiden
petereulie = petroleum	eulie = olie (petroleum)

GALANTERIEJE.

Miene gunk eene dame dienen
In de stad van Amsterdam.
Mit een wèèke of drie was Miene
Anesmeerd al mit 'n Bram.
Op 'n dag kwamp bie heur olders
'n Brief toen uut de groote stad.
Miene schreef, dat zie verlot kreeg,
En dan thuus kwamp mit eur schat.
Woordelijk had zie eschreven:
'k Brence de galant dan mee.
Vader Gait die spitsen d'ooren;
En dach noe kump 't zaeken ree.
Toen de groote dag der was dan,
Is hie noar 't station evaen,
Mit de kruukar an 't hulpzeel
Um 't dink doar op te laen.

anesmeerd = geëngageerd	zaekien ree = zaakje klaar
olders = ouders	kruukar = kruiwagen
evaen = gevaren, gegaan	dink = ding
hulpzeel = draagriem	laen = laden

MIT 'T KANDASTER IN DE WIERE.

Balder kwamp eens op 'n oavond
(Of was 't mârgen) an zien huus;
Deur het drinken van veul iej weet wel
Was het boaven lang niet pluus.
Hie gonk liggen op zien bedde,
En zien vrouwe was al bliej,
Dât hie rustig onder dek kwamp;
Zoo heult zie het in de riej.
Balder had 'n stoot elègen;
Toen gonk hie het bedde uut;
Namp zien broek, zien ves en jasse;
't Wief werd wakker deur 't geluud.

„Wat goaj doen?” zoo vreug zie Balder;
Mâr 't was boaven nog niet pluus;
Balder zei, zien jas antrekkend
En zien ves: „ik goa noar huus”.

in de wiere = in de war
het in de rie j = vrede
stoot = poos   gonk = ging
goaj = ga je   vreug = vroeg
zien = zijn   ves = vest

STÈLEN ¹⁾.

Joap hõlt veul van fuiven, brassen;
In het werk hef hie geen zin.
Hie lig lui in d'autokussens,
Vindt gewoon werk veul te min.
D'ârme drommel lut hie sjouwen
Hâlder as 'n sleeperspeerd;
Mit 'n fees is Joap den eersten;
Um zien geld wodt hie geëerd.
Kees hef 'n banke leegesteulen,
En hie mâk noe goeie sier;
Wârken lut hie andren oaver;
Hie drink wien en niet meer bier.
Kees die krieg ze in de gaeten;
Hie mut mee noar het cachot;
Zien soort stèlen is niet geldig;
Zitten is veurtaan zien lot.

wien = wijn   krieg = krijgen
veurtaan = voortaan

¹⁾ De massepant wil alleent mâr zeggen, dat iedereen, die niet wârk en toch èèt en drink een dief is, onverschillig of hie arm of rieke is.

**WAT MUTTEN ZE TOCH 'N BELT
KOLDE LIËN.**

'n Diender had de wach ehollen
Bie 'n strik den heelen nach;
'n Beste haeze zat gevangen,
Trök an 't strik uut al zien mach.
'n Boer doar dichte in de buurte,
Zag het toen het daglich kwamp,
Hie dach: Streupers bint niet schadlijk;
Mâr de jachwet is een ramp.
Hie leut 'n tamme kniene loopen,
En de knech die scheut um dood.
Doar kwamp gauw de schut andraven,
Mit 'n heuf van hette rood.
Hie dach wat te kalanzeeren,
Mâr de knech die had verlot
Um op schad'lijk wild te schieten,
Dât was veur de schut gien bof.
Onderwiel was Jaap de streuper
Mit de haeze der van deur;
En de schut had liggen wachten
Veur de mal, terwiel het vreur.

belt = boel, veel	kolde = kou
liën = lijden	ehollen = gehouden
leut = liet	kniene = konijn
heuf = hoofd	hette = hitte
kalanzeeren = callangeeren, verbaliseeren	
der van deur = er van door	
veur de mal = voor niemendal	vreur = vroor
onderwiel = intusschen	

DE ARME RIEKE JAN EN DE RIEKE
ARME DRIES.

Veur zien huus zit Jan de heerboer
En hie kik zien spul eens rond.
Jan hef toch zoo'n mooi stel melkvee,
'n Belt best land op zwoare grond.
Huus en hof mit mooi geboomte,
Alles bluujt waj um oe ziet.
Och, denk Jan, wat kan 't mien helpen?
Hoe lang duurt 't of 'k bin het kwiet.
Dries kump van 't karwei naar huus toe,
Hie is muu van 't zwoare wârk.
Maar hie vuult zich toch plezierig,
't Wârk mâk elk gezond en stârk.
Dries rust uut bie Jan zien hofstèè,
En hie zut dat spul ok an.
Dries denk: „al is 't al het ziende”,
Genieten doe'k er ok toch van.
Rieke Jan hef wel te zurgien,
Mâr 't genot wodt um verdriet.
Arme Dries die hef 't genoegien,
En de last die kent hie niet.

belt = boel
bluujt = bloeit
waj = wat gij
um oe = om U
vuult = voelt
muu = moe
mâk = maakt
het ziende = het zijne
doe'k = doe ik

POTSIERLIJK GEHUNKER NOAR.

Wensch iej zetels te bezetten,
Baas te wèèn van 't gansche land,
Zek dat nimmer onumwunden,
Want zie nuump oe arrogant.
Eerlijk zult ze oe wel vinden,
Meuglijk nuump ze oe oprech;
Mâr pas op, 't zint gien manieren;
Zoo te meenen wat iej zeg.
Wilj 'n middel meer proefholdend,
Maek een club van drie of vier;
Help mekaer um beurt een hândtien,
En de kar lôp as een lier.
Zint bievueurbeeld drie vereenigd,
Jan en Paul en ook nog Piet,
Dan gif Jan an Paul een duwgien;
Paul help Piet, en Piet wach niet. ¹⁾
Wat beoogd was, wodt bereik toch;
En 't wek minder opzien dan.
Loat oe priesen deur een vriendje;
Zoo wodt groot de kleinste man.

zie nuump oe = ze noemen U

lôp = loopt

duwgien = duwtje

't wek = 't wekt

priesen = prijzen

¹⁾ Piet wach niet, m.a.w. Piet gif op zien beurte Jan een duwgien.

EEN HOLTEN GEWEER.

Tiem die wol een haeze schieten;
Mâr de schut lag op de loer;
„Pas toch op!” zoo sprak de buurman,
„Of ie bint veur iej umkiek zoer”.
Tiem luup gauw noar huus weerumme,
Trök de bessem van de stel;
Stak de kluppel in de piepe
Van zien broek van mollenvel.
Mit 'n groote boch leup Tiem toen
Deur de wiede velden voort;
Tut de schut hârd an kwamp loopen,
Roepend 't al bekende woord.
„Tiem ik mot oe visiteeren”.
„Geef mâr op waj doar verstop”.
„Dât zak doen! zei Tiem, „mâr hier niet”.⁽¹⁾
„In een huus doar geef ik 't op”.⁽²⁾
Toen de schut een ende mee leup,
Dach Tiem: „Dat is noar mien zin;
Ok hem wieder noe al meenem,
't Is genug, hie zit der al in”.
Toen trök Tiem heel kalm de kluppel
Uut zien broek — net zwârte Piet;
En hie vreug: „Kuj doar mee schieten
Mit 'n geweer van holt? Ik niet”.

holten = houten
schut = veldwachter
zoer = zuur
bessem = bezem
leup = liep
ok = of ik
wieder = verder
kluppel = knuppel

¹⁾ „Onderzuuk an het lief op de publieke weg hoef niemand toe te loaten”, beweert Tiem.

²⁾ Het noaste huus was een mooi entien verwierderd.

DE SCHUT KEUS 'T HAEZENPAD.

In de strik van streuper Diekes
Zat 'n haeze mit zien kop.
Luustert effen noar mien smoessien.
't Is 'n bettiin 'n raere mop.
Diekes zag de haeze zitten,
Mêr hie kwamp der voort niet an.
Lag der ok 'n schut te loeren?
Daor mos Diekes 't fiene van.
Ja, verduld, daar lag 'n diender
Achter 'n umgehouden beuk,
Honden kunt merakel roeken,
Mêr 'n streuper hef ok reuk.
Diekes mos de haeze loaten,
In de strik, doar was gevoar,
Mêr de schut em loaten streupen
Dât veult Diekes toch ok zwoar
Onze streuper kreeg 'n inval,
Weg was eensklaps zien verdriet.
Want de schut bleef van de haeze.
Woarum? nee, dât zeg ik niet.
Wat wik der dan toch van zeggen.
Diekes deu mit langoor wat.
Zoo dat elk der 'n ende of bleef.
Ok de schut keus 't haezenpad.

voort = dadelijk
schut = veldwachter
verduld = verdraaid
roeken = ruiken
wik = wil ik
deu = deed
keus = koos

EEN ANZUUK.

Hendrik Dinges had zien vrouwe
Noar het kârkhof wegebrach;
En hie vuulden zich zoo eenzaam;
Nog meer 's nachts as oaver dag.
Hie gunk umsgeliek an 't zuuken
Noar een vrouwmensch flink en sterk,
Die hem oavral mee kon helpen,
Want zien huus was stampvol werk.
'n Dag of viere vieve laeter
Stapte zie bie Hendrik in;
Een flink wief zoo op het ooge;
Zie was Hendrik noar den zin.
Hendrik hef eur gauw doen weten,
Wat of hie wel van eur dach;
't Is nooit goed aj lange treuzelt,
Männig hef te lange wach.
Hendrik zei: „iej bint der vriej in;
Zint twee bedden oe te druk,
Dan kuj 't ok bie eene loaten”.
Of de list hem is eluk?

anzuuk = aanzoek
vuulden = voelde
umsgeliek = spoedig
vieve = vijf
zie = zij
eur = haar
männig = menig
vriej = vrij
elukt = gelukt
zint = zijn
kuj = kun je

TREFFEND.

Hendrik mos eens wien wegbrengen
Veur zien baas de kastelein.
Griet de meid die leut um binnen
In 't vertrek vol porcelein.
Ongemârk gônk Hendriks rechter
Langs eur zâchte kinne hen.
Griet die vund dat niet onlollig.
Eers gelach; doar gônk het hen.
Plots doar gônk de veurdeursbelle.
„Gauw kroep mâr in deze kas”.
Effenties doarnoa kwamp Jannes
D'echte vriejer (niet van pas)
Eens per wèèke moch die kommen
Mâr hie had bie toeval heurd
Dât de dame 's oavens uut was,
Wat nog nooit hoast was gebeurd.
Um de grap noe vol te maeken
Kwamp de juffrouw heel vrog weer
Noar de al genuumde kaste
Doar vleug ok de vriejer heer.
Wat het tweetal jonge snaeken
In de kaste hef edoan,
Dât zèk niet, lich dât de menschen
't Zonder dât al wel kunt roan.

mos = moest
wien = wijn
zien = zijn
leut = liet
gônk = ging
eur = haar
vund = vond
kroep = kruip
effenties = eventjes

vriejer = vrijer
per wèèke = per week
heurd = gehoord
genuumde = genoemde
heer = heen
zèk = zeg ik
lich = licht
roan = raden

NIET OPGEVEN.

Hârrem Boer zal spoedig stârven,
En denk an zien testament,
De notaris wodt eroepen,
Mit de zaeken 't bes bekend.
Mâr doar kump, zoowoar een ruzie
Tusschen em en d'olde man,
Want de boer begint te wenschen
Wat in het geheel niet kan.
't Lup zoo hooge, dat de zieke
Opvlug veur een oogenblik;
En hie schreeuwt: „wie lig op stârven
Veur den drommel, iej of ik?”

zien = zijn	opvlug = opvliegt
kump = komt	lig = ligt
em = hem	iej = jij
't lup = 't loopt	

DE EERSTE LÈVENSBEHOEFTEN.

Jan zeg: drinken is misdadig;
veule èten toch nog meer;
Want de drank hef niemand neudig;
mar um èten kuj niet heer.
Wie veul drink onthôlt een ander niet,
wat die niet missen kan;
Mâr een vrèter, ja, die nemp wat
van een ander vrouw of man.
Kees liek dit te wonderspreukig
en hie zeg het lup te wied;
Wat woj proaten van wel neudig
en niet neudig op zien tied?
Kiek noa wat ik daaglijks nemme
en hold wieder oew gemak;
D'allereerste liefsbehoefden zint
jenever en tabak.

onthôlt = onthoudt	wieder = verder
wied = ver	zint = zijn
woj = wou je	
liefsbehoefden = levensbehoefden	

DE WILDE KUUKENS.

Te ergens an 'n kleine beek
Doar woont al lang Gait Jan,
Hie zei zoo onlangs tegen 't wief:
„Ik stoa van verbazing stief;
Begriep iej hoe het kan?
De haene is al lange dood,
Vermoord deur valk of klem;
En doar kump noe 'n kloeke an
Mit kuukens wild as kreien man;
Ik bin hoast zonder stem”.
Het raadsel bleef onopelôs,
Tut op een goeien dag
De zeune thuus kwamp van het land,
Een doo fezante in de hand,
Die hie scheut en mee toen brach.
Die had de haene dood emâk,
En gonk mit 't wief op stap,
De zeune had het zelns ezien.
Dât hie 'n kippe zoo bes moch lien;
Het was 'n mooie grap.
In olde tien heel lang eleen
Deun 't ok de edellien;
Zie vuchten eers wat um 'n wief;
Wie 't wunt gunk vriejen veur tiedverdrief,
Noe doet z'als 't wilde zwien. ¹⁾

klem = sperwer	tien = tijden
kloeke = klokken	vuchten = vuchten
kuukens = kuikens	wunt = won
kreien = kraaien	gunk = ging
bin = ben	tiedverdrief = tijdverdrijf
onopelôs = onopgelost	zwien = varken, zwijn
zeune = zoon	
doo = doode	
scheut = schoot	
emâk = gemaakt	
zelns = zelfs	
zoo bes moch lien = zoo best mocht lijden	
¹⁾ zie Jan Riemsdiek's „Vremde biggen”	

ARME DEERTIES.

Jan gunk der mit een deerntien,
Dât deerntien had hem lief,
Hie speulden mit eur onschuld,
Hie was eur hartedief.
Hie knooiden met eur eere,
Zie leut hem zoo veul doen!
Heur wil had zie verleuren,
En ok wat heet „fessoen”.
Jan zei: „zulle wie gauw trouwen?”
Mar 't kwamp zo lauw der uut,
Het deerntien dach: „hie meent 't niet,
Ik wodde nooit zien bruid”.
Doar Jan zoo makliijk 't veld wun,
Bleef trouwlus bie um uut,
En zie dach niet an laeter,
Dus veer bleef 't trouwbesluut.
Het deerntien is veul later
Getrouwd niet mit eur zin,
Zie namp een man, die anheult,
En staptent 't beutien in.
Hoe mânnig meisien trouwt er,
Wier lèven lang veur dien
Verknoeid is deur 'n ander,
Die zie te bes moch lien.

gunk der = had verkeerung
speulden = speelde
eur = haar
knooiden = knoeide
leut = liet
wun = won
mânnig = menig
veur = voor
lien = lijden

ZOO GIET HET.

Kobus had zes jonge vinken
In een kouwgien an een touw;
D'olden had dat gauw verneumen,
Kwamp ze voeren, o, zoo trouw.
Wat misschien nog nooit verteund was,
Dat is Kobus toen geluk,
Hie kreeg 't olde dier te pakken;
Dat was wel een heel knap stuk.
Kobus leut de jongen vliegen,
D'olden gunk het kouwgien in;
In het midden zuw 't mâr loaten,
Wie dat 't meest was naor den zin.
Mar dit wok hier èven zeggen,
Niet één jonkien zag iej weer,
Um 't olde dier te voeren.
Wie zag zoo iets wel eens meer?

verteund = vertoond

leut = liet

d'olden = de oude

kouwgien = kooitje

'T KAN VERKEEREN.

Oart en Jaap heb altied ruzie,
Kunt mekaer niet lien of zien.
Was der eene doodevallen,
D'ander zol der niet um grien.
Mar wat Breero hef verkondig,
Is en blif toch altied woar,
„'t Kan verkeeren", zei die dichter,
In dit riempien wodt dat kloar.
Oart en Jaap wilt beiden baas wèèn,
Wilt op nommer een graeg stoan,
Mâr veur een is dat mâr meuglijk
Allebeide zal niet goan.
Oart en Jaap heb wat evunden,
Heb de ruzie bieeleg,
En zie goat as breurs noe saemen,
Mit beleid kump veul terech.
Noe is gien van beiden d'eersten,
Mâr te zaemen striek ze 't op.
't Halve ei is altied beter
Toch nog dan de lèège dop.

heb = hebben
lien = lijden
kunt = kunnen
zol = zou
grien = schreien
blif = blijft
wèèn = wezen
bieeleg = bijgelegd
goat = gaan
zie = zij
breurs = broeders
kump = komt
striek = strijken

INFEMAASSIES.

Kobus stond 'n knech ten dienste
Die hie heel graeg slieten wol,
Toen baas Derk kwamp infemeeren
Was de man van bliejschap dol.
't Was toen mâr de groote vroage,
Hoe werd hie het ongluk kwiet,
Mit beleid mos hier ehandeld,
Anders lukken 't vaste niet.
Kobus dach: as ik noe zegge
't Is een goe, wat kump der dan?
Dan denk Derk, „dat is niet zuuver,
Doar muk eers het fiene van
Kobus nuump zien knech 'n goejen,
Umdat graeg hie um wil kwiet,
Mar ik loate mien niet foppen
En ik nemme um lekker niet.
Derk kan ok nog zoo goan denken:
„Kobus nuump zien knech mâr goed
Dât ik slech van um zal denken,
Meuglijk is hie toch nog goed”.
Aj 'n knech wilt an 'n ander,
Of aj um van 'n ander wilt,
Infemaassies heb gien weerde,
Dwaas, die dran zien krach verspilt.

slieten = slijten, loozen
bliejschap = blijdschap
kwiet = kwijt
mos = moest
lukken = lukte
goe = goede
kump = komt
muk =moet ik
fiene = fijne
nuump = noemt
aj = als je
dran = er aan

WONDERDOKTERS.

Groote heeren, rieke dames
Steunt de waterdokters 't meest,
Woag eur lichaam of 't zoo niks is,
Veur 't gevoar zint z' onbevreesd.
'n Zieke heer uut zeker plaetse
Stuurden eens zien liefhuusknech
Mit een vlesschien vol mit water,
Naor zoo'n wonderdokter weg.
Mâr de knech die brak het vlesschien
En veur 'n stânkien doodsbenauwd,
Vulden hie 'n ander vlesschien
Wat de dokter hef beschouwd.
„Binnen vier en twintig uren
Is de rieke heer een liek”
Was 't bescheid des waterdokters,
„Want de man is doodlijk ziek”.
D'arme knech die schrök geweldig;
Trök zoo aeklig mit zien mond,
En veul veur de waterdokter
Hartstik dood toen op de grond.

stânkien = berisping
liek = lijk

GEDENKBANKEN.

Aj zoo deur de pârken kuiert,
Dan ziej steeds veul banken doar,
Veule doet z'oe meestal denken
An een tied half vieftig joar.
Hulde hier en hulde gender,
Hulde 't eerste en 't leste woord,
Noe vrug elk, woar mut dat hen toch?
't Banken zette giet mâr voort.
't Stiet op 't leste vol mit banken,
Onderscheid ziej dan niet meer,
't Kump wel goed, heb wat geduld mâr,
Utkoms kump der vast een keer.
Aw mekaere laeter weer sprèèk,
Niet noa vief en twintig joar,
Nee, noa vief en twintig moal dât,
Dan ziej vast een fiksche banke,
Woaj dit ziet te lèzen stoan:
„Hulde van al d'andre banken
An den die niet was vergoan”.

gender = ginds
vrug = vraagt
mut = moet
hen = heen
't stiet = 't staat
ziej = zie je
kump = komt
aw = als wij
woaj = waar je
den = dien

DERK EN GAIT.

Derk gonk 's Zundags noar de kârke;
's Zundags 's middags sleup hie 'n uur;
Doarnea gônk hie 'n steugien kuiren,
's Oavens zat hie bie het vuur.
Hie heult niks van mooie kleeren;
As ze stârk waen was 't em goed:
'n Deftig huus zol hie niet wenschen;
Derk lêëfd' op gien groote voet.
Derk heult niet van lâkkre snuffies;
Al had hie wel 't geld doarveur;
Hie heult zich bie koeke en koffie;
Koffie gif zoo'n lâkkre geur.
Zalm en zok spul! niks van hebben!
Derk mos zoerkool mit 'n stuk spek.
Doarvan blif 'n mensche op krachten,
En iej mârk wat in de . . . mond.
Derk had veule landeriejen;
Veule geld op 't geldkantoor;
Hie trök altied zwoare pachten;
Derk werd rieker joar op joar.
Deurdât Derk de pachten hoog heult
Bleef de pachter goed op krach;
Luiheid kon Derk niet gedoogen;
Werkte zelf den heelen dag.
O! dât al mâr rieker wodden
Was veur Derk toch zoo'n gemak;
's Zundags zât hie in de kârke
Mit vief tienties in zien zak.
As de domenie an 't woord was;
Had Derk 't gold steeds in de hand;
„t God zij met ons” gif zoo'n bliejschap
Derk had 't geld lief as zien land.
Derk gonk dood as 'n rieke schobberd.
Toen hie op zien doodbed lag
Zei een van zien noabestoanden:
'k Had nog altied meer verwach.

Gait gonk ok wel noar de kârke;
 Mâr kreup 's middags niet in 't nes;
 Hie leup dan veul liever d'enk in
 Zonder jas en zonder ves.
 Gait had daags gien mooie kleeren;
 'n Stropdâsse had hie um de strot;
 Op de broek 'n groote lappe;
 D'eene klomp was wat kepot,
 Gait bleef altied bie zien dingé.
 Had gien schuld mâr ok gien geld;
 'n Arme stakkerd gaf hie 'n hâlfien;
 Meer kon niet: met gien geweld.
 Gait had altied 'n kort Duutsch piepien,
 'n Sigare in 'n apârt geval.
 's Zundags kreeg hie 'n stukkien koeke;
 In de wèèke alleent een bal.
 Vleisch had Gait hoast nooit op toafel;
 Bie de kool wat spek of vet;
 As de buurman 't kui eslâch had,
 Gaf hie Gait een metwos met.
 Toen Gait 't lèven had ten ende
 En zien stârven werd bekend,
 Reupen alle dârpsgenooten:
 Gait is dood! Die beste vent!

zok = zulk
 zoerkool = zuurkool
 gold = goud
 enk = eng (uitgestrekt korenveld)
 bal = balletje
 kui = varken
 metwos = metworst
 reupen = riepen
 dingé = bedrijf
 noabestoanden = erfgenamen

VALSCHE SCHAEMTE.

In 'n dârp (gien tweede zoo op Eerde)
't Is waor gebeurd, wat 'k oe verhaal,
Woont 'n rieke jongling, die umkeerde
Op 't bedde meer dan vieftig maal.
Zien mèkien had um ofeschreven,
Wat of het geld al niet kan doen.
Een mensche tref in 't wondre leven
Al malle vurmen van fessoen.
An 's mekies oor werd er efluisterd:
„Hie meent het niet, hie is te riek!
Zien liefdevuur is gauw verduusterd,
Wat stao iej dan toch naer te kiek!”
Het lieve kiend vund 't loaten loopen
As iets het vreeslijkst op deez' aard,
Zie wilde zelns de band ontknoopen
En achtten doarmee d'eer bewaard.
Wat of 'n stervling toch al griefde,
Wat dwaze vreeze, iedle waan!
Beminnen zonder wederliefde,
Wie rèkent 't oe as schande aan?
Veuleer hef iemand deur te veinzen.
Dat hie bemint, zich zelns eraek,
Veur zulk een doad terugge deinzen
Is 's menschenplich, hoe vaek verzaek.
Deur onverstand zint noe an 't treuren
Twee zielen deur de min vereend,
Wat wonderlijk en vrempe gebeuren!
An valsche schaemt werd 't oor eleend.

ofeschreven = verloving verbroken

verzaek = verzaakt

vrempe = vreemd

HET SCHANDBORD.

In Borculo was 't een ellende;
Alle huuzen zonder dak;
't Water zat in alle kleeren;
En in sloop en beddezak.
Muren waren ummevallen,
Heel de kerke was kepot.
In het schip doar lag de toorne;
Dat was van de stad het lot.
En 't bleef niet bie bed en kleeren
En bie dèkens op de grond.
Nee, doar zint er umekommen;
En zoo mánning werd ewond.
En wat doet noe Neerlands burgers?
De niejsgierigheid is groot;
Riejen auto's kuj zien vliegen —
Somgen raek der in de sloot.
's Oavends kump de troep weerumme.
O! wat heb ze een schik ehad!
Zoo'n cycloon gif een mooi feessien;
Dan hef 'n mensche nog eens wat.
't Is verduld het olde liedtien;
As 'n doo wordt wegebrach,
Eèt en drink de menschen lækker,
En heb 'n rech plezierge dag.
Menschen zint precies as vârkens;
'n Fees dreijt vaek op troanen uut;
En woar droefenis mut wèezen
Heur iej lach en feesgeluud.

umevallen = omgevallen	riejen = rîjen
kepot = kapot, stuk	kuj = kunt ge
schip = zeker deel der kerk	ewond = gewond
toorne = toren	doet = doen
dèkens = huisdaken	mánning = menig
zint = zijn	feessien = feestje
umekommen = omgekomen	doo = doode
weerumme = weerom, terug	lækker = lekker
verduld = verdraaid, verduiveld	
wegebrach = weggebracht, begraven	
dreigt = draait	

DE VISSCHER HEULP DREGGEN NOAR ZIEN EIGEN LIEK.

De visscher kwamp hârd draven;
Sprunk van de voortdiek neer;
In 't kleine zwakke beukien;
En roeiden doarmee heer.
Twee heujers zaggen em springen,
En reupen „zellefmoord!”
„Die hef genog van 't lèven
En sprink drum in de voort”.
Toen zie te plaetse kwammen
Was alles al edoan;
Want Jan was mit zien beutien
Het huukien umegaan.
Noe gungen z'an het dreggen;
Zie trökken al mar fiks,
Mar 't kon eur niet veul helpen;
Zie vunnen nârgens niks.
'n Stief ketietien laeter
Kwamp Jan mit 't beutien weer,
Hie heulp mâr dadlijk zuuken
Noar 't vremde stuk meneer.
Al dreggend en al proatend
Gunk 't drietal 'n lich toen op
Zie mossen hardop lachen
Al waren z'ok efop.
Jan smheet de dregge van em;
En reup van 't lachen ziek;
„Het mut niet slimmer wodden;
'k Zöch noar mien eigen liek”.

voortdiek = kanaaldijk	gungen = gingen
beutien = bootje	eur = hen
heer = heen	vunnen = vonden
heujers = hooiers	ketietien = kwartiertje
reupen = riepen	heulp = hielp
zellefmoord = zelfmoord	zuuken = zoeken
sprink = springt	mossen = moesten
drum = daarom	efop = gefopt
voort = kanaal	reup = riep
huukien = hoekje	zöch = zocht
umegoan = omgegaan	liek = lijk

EEN BÖRGEMEISTER DAKLOOS

— — kreeg een börgemeister
Mâr die man was zonderdak.
't Rooie clezie wis doar road op,
Ef 't zaekien anepak.
Veur de menschen zonder uuze
Wodt toch oaveral ebouwd,
'n Börgemeister dan vergèten?
Nee, dat was nog nooit anschouwd.
— — 's burgervaeder krig noe
'n Mooie villa an de weg,
Want die andre kleine uussies
Bint veur um toch veul te slech.
Dât die nijeje börgemeister
Rooien nooit ef meugen lien,
Och, dat is eenmoal niet anders;
Doar mut 'n mensche niet op zien.
Bint niet de eeren kleerenkalen
Mit links zien ulp veuruut eboerd?
En eb ok niet de rechtsche eeren
Acht uur werkdag inevoerd?
't Rood bestuur van — — zeg noe:
„Dankbaarheid siert ieder mensch;
Wie geef 'n mooie villa,
In 't Ollandsch eet die „Onze wensch”.
En ef iemand noe nog preuties,
Dan zegge wie: „drink âs 't warm wodt
En old wieder oe mâr stille, [bowl,
De wereld zit vol apenkool”.

clezie = college
zaekien = zaakje
uuze = huizen
krig = krijgt
uussies = huisjes
Rooien = socialisten
ulp = hulp
old = houd
wieder = verder
preuties = praatjes
um = de burgemeester
eeren = heeren

IK KAN DOAR GEEN CIEFER
KRIEGEN.

376	376	376
24	45	42
<hr/>	<hr/>	<hr/>
1504	1880	? 752
?752	1504	1504
<hr/>	<hr/>	<hr/>
9024	16920	15792

Jacob is zoo dood verlègen;
Want hie krieg 'n ciefer niet,
Op de plaetse, woa der anders
Hoaste altied iene stiet.
Groote sommen kan hie maken:
Nul kump er zoo mooi dan uut;
Noe is Jacob glad verbiesterd;
Gif 'n droevig naer geluud.
Kan wel lippen um de somme,
Die um zoo te pakken had;
Altied giet et, of 't esmeerd is;
Mar noe zit het er niet glad.
Wat leert ons toch deze fabel,
Of parabel — zek màr grap?
Kienders kunt heel veule leeren,
Zonder dat ze 't fiene snap.

stiet = stond
nul = nul
kump = kwam
lippen = schreien
giet = gaat

WAT IS ER NOODIG VOOR EEN HUISGEZIN?

Als eens mijn groote voorzaat
Zoo sta ik op 't bordes,
Ik geef wel niet mijn lichaam,
Maar toch een wijze les.
Daarbij twee duizend gulden
Als het ten minste mag,
Opdat een jammerklachte
Verkeere in een lach.
Met tienmaal duizend gulden
Kwam ieder heusch goed rond.
Die matig wist te leven
En niet naar 't meedre stond.
Waarom 'k geen vier wil missen?
'k Verkondig 't wijd en zijd:
Met minder dan tien duizend
Komt niemand door den tijd.
Welaan dan ambtgenooten
Van Rotte- en Amstelstad;
En van de residentie;
Volgt allen 'm op mijn pad!
Met juist tienduizend gulden
Kunt g'allen 't heusch wel doen;
Gij hoeft dan niets te derven,
En houdt flink uw fatsoen.
Gij allen, die verdient er
Meer dan een tiende ton,
Geeft af, wat U moet hindren!
Hoe mooi, dat 'k dit verzon!
Als ieder, die te veel heeft,
Daarvan gauw wordt ontlast,
Vangt aan het mededeelen,
Zooals dat Christnen past.

Komt allen dan verdrukten,
Die geen tien duizend maakt;
't Suppletiefonds zal zorgen,
Dat g' uit den nood geraakt.
Hoe heerlijk zal het wezen,
Als elk heeft juist zijn deel;
Het noodge tiental bankjes;
Geen oog ziet dan meer scheel.

VERGIF!

Diekus en zien moat die waren
Druk an 't heujen in „Het Broek”,
Drunken uut 'n groote ketel
Koffie bie de pannekoek.
Toen der al verscheiden kommen
Deur het kèèlgat waen egoan,
Keek der eene onder 't deksel
En hie kon hoast niet meer stoan.
Wat hie zag 't was um te schrikken;
'n Heele pak mit lucifers.
„Noe muw dood”, dat kan niet missen!
Zoo sprak hie mit tandgekners.
„Aw mut stârven”, zeiden beiden,
„Dan wiw ok niet wârken meer”.
En zie gooiden hârk en vurke
Bie eur in het heujland neer.
Diekus en zien moat die wachtten
Liggend heel kalm op de dood;
Mar 't werd oavend, en gien eene
Had noar 't scheen nog veule nood.
Beiden zint toen opesprungen,
Grepn noar de vurk en hark,
En zie bleven tut het nach was
Al mar deur an 't zwoare wark.
Hieruut bliek, dat menschenkiender
Niet steeds wârk veur eur plezier,
Um het daeglijksch brood te winnen
Is de wereld vol vertier.

heujland = hooiland
zint = zijn

vurk = hooivork
blik = blijkt

MOETEN EN WILLEN.

De eene meester zei: „jij Jan, ik laat je huilen!
De g's en h's niet recht; de f's lijken wel builen,
Schrijf over 't heele stuk”, en of die Jan al morde,
Hij ging niet eer naar huis voor alles was in orde.
Daar hadt je de vader! hij hoorde er van,
En vloog de meester bijna an!
Hij raasde en tierde en riep: „zoo'n kwast,
Zoo'n kinderkweller moest in de kast!”

De andre meester vroeg: „Wie van jullie kan vegen?
Wat is de vloer toch vuil! Ik zag het al voor negen”.
„O! meester, mag ik 't doen? mag ik de bezem halen?
Ze wachten wel op mij een poos met 't middagmalen”.
En alle dagen aan 's meesters oor,
„O! mogen we vegen?” zoo klinkt 't in koor,
O! 't is zoo prettig; we vegen zoo graag
We laten zelfs wachten de leege maag.

De eene meester vindt 't heele dorp een vlegel,
Want strafwerk voor een kind maakt d'ouders heel
[licht kregel.

De andre meester vindt 't heele dorp een goeien;
En ieder zegt van hem; „hij weet ze zoo te boeien”.
O! 't is zoo'n reuze, zoo'n reuze verschil
Tusschen dit tweetal: ik moet! ik wil!
Die kindren leeren, oefnen geduld;
En zijn steeds spaarzaam met 't scherp: je zult!

VURMENDIENS.

Reizigers en koopluu loop de deure plat
Van de neringdoenden in een dârp en stad;
Negen van de tiene balt in stilte eur vuus,
Want zie krieg te heuren: „hie is niet in huus”!
Miene van de bakker vindt dat liegen slech,
Mâr krieg mâr eens anders al die koopluu weg.
Toch hef vrome Miene der wat op bedach
En doar is gien mensche die der niet um lach.
Kump een koopman binne, dan ist daadlijk:
„Derk
Goat noar buuten kuieren, staek 'n steugien
't werk”.
Ak meneer dan zegge: „hie is niet in huus
„Hoev' ik niet te liegen, want wak zegge is juus!”

Op 'n Zundag in October, kuiert Gait en Jan
deur 't land
Gait hef 'n koe, die Jan wil koopen. Dat 's een
kölfien noar Gaits hand.
Want die koe die is niet zuuver, pokkens hef die
in 't lief
En Gait denk: „ik wil em slieten, ik en liever nog
mien wief”.
Mâr op Zundag maj niet handlen. Hoe vindt Gait
doar een middel op?
O! as Jan van plan verandert,
dan slôt Gait zich veur zien kop.
Gait die hef toch wat evunden.
Hie vrög Jan: „Op 'n andre dag
Wat woj dan veur 't bees wel geven?”
„Dat 's iets waj wel zeggen mag”.
Jan die hef niet in de gaeten, dat hie biekans is efop,
En hie zeg zoo zonder twieflen:
„Mârgen bie'k 300 pop”.
„Dan”, zeg Gait „muw 't er veur hollen
Dat de koe van oeluu is,
Mârgen za'k em oe mar brengen”.
Mooi geluk is Gait zien lis.

biekans = bijna   biek = bied ik   oeluu = jullie
vurmendiens = vormendienst   lis = list

ERFENISSEN ERGERNISSEN.

D'olde oome zonder kiender was veur goed ter rust
En de nevèn en de nichten gongen saam op 't ^{egoan;}
starfhuis oan.
D'olde oome was zoo rieke; dat werd oe'n goeje boel;
Tonnen waren te verdeilen; mar de menschen bint
zoe voel.
Nèève Jan vroeg de curator: „hoe is 't met het
testament?”
O! dat kan'k oe heel gauw zeggen: ieluu krieg
geen halve cent.
Want oew oome gaf zien duiten an 'n heel veur-
naem gestich;
't Heuf dat kan oe zwoar wel worden; mar oew
portemonnaie blif lich”.
„Zie”, sprak Jan een wèèke laeter; „al op 't
kerkhof arriveerd,
Wis ik niet of veur de wagen leup een ezel of een
peerd”.

'n Duutsche heer met veule mârken had an Derk
zien geld vermâk,
Op de bank hef Derk die mârken loaten liggen in
een zak.
Van een vrind kreeg hie de guldens neudig veur
successierech;
En een moand of tiene laeter waren alle mârken weg.
Derk zien vrind vreug toen de centen terugge die
hie had eleend;
En felliet was noe de kerel, die zich rieke had
emeend.

voel = vuil in niet al te ongunstige beteekenis.

kank = kan ik

ieluu = jullie

leup = liep

vermâk = vermaakt

vreug = vroeg

emeend = gedacht

Naar De Sinclair's „ÉÉN EN HONDERD“.

Over 't land van Genemuiden
Jaagt de stormwind buldrend voort,
Stuwt een breede golf naar Hasselt,
Waar het hulpgeschrei in smoort.
Na lang zoeken in het donker
Vinden visschers in het riet
Op het wrak der pont drie menschen;
„Groote God! „De andren niet?“
Elf menschen laten 't leven
Ingezwolgen met de boot,
Elf menschen zinken mede;
Vinden dicht bij huis den dood.

Officieren staan te turen
Op een punt der oorlogskaart;
Steeds houdt nog de vijand stand daar,
Veel is hem die sterkte waard.
De majoor geeft zijn bevelen:
„'t Bolwerk krijg de volle laag!“
„Als 't niet spoedig wordt vermeesterd“
„Gaan er sterren van mijn kraag!“
's Andren daags stroomt de champagne,
Want het nemen van de schans
Heeft gekost maar honderd menschen,
Op promotie is veel kans.

Als natuur met storm en golven
't Leven neemt van wel elf man,
Is geweeklaag in den lande,
Staan de bladen vol er van.
Waar maar honderd dappren vallen
Bij 't bestormen van een fort,
Knallen kurken, klinken toosten
Op een held, die ridder wordt.

*Klachte van 'n comediant oaver het toenemen van
het drankmisbruuk deur de invoering
van den achturigen werkdag.*

(Vervolg)

En het aller allerslimste
Van de zoepachturedag,
Is dat elk, die vrogger soosten,
Zich mâr meer bekrimpen mag.
1) Trinekom wodt al mâr duurder
Veur 'n grôkkien geef iej 'n pop,
't Kan geleuf mien mâr kort duren,
Of de beste zaeke is stop.
Komsul en albrasmadeuren,
D'allerhoogsten van het land
Mутten water gauw goan drinken,
Is 't gien schande veur eur stand?
Zangers mit de tooneelisten,
Diej alleent bie lamplich ziet,
Leup eur daags mâr te vervelen,
Bols verzet niet meer 't verdriet.
As z'um acht uur eindlijk kloar stoat
Is eur kèèl zoo dreuge as brood.

Deur de sjouwers, die mâr zoepen,
Komp ze allen in den nood.
Konnen ze vrogger lekker peren
Noa 'n concert of noa 'n soirée,
Gauw valt er zoo min te teren
Dat ze sluuт veur ééne 't café.

1) Trianon
grôkkien = grokje
eur = hun
peren = drinken
dreuge = droog
zoepen = zuipen

MIT LOS KRUUT.

(Geluudsproef mit 5000 kilo buskruut)

Menschen 'k zeg het onumwunden,
'k Spreek het uut in 't openboar,
Deur het schot van gisteroavend
Is de heele buurte onkloar.
Van der Burg zien huus en schuure
Zint geheel uut 't lood ezak.
Dât wil 't Riek knap duiten kosten;
Nou — doaran hef ieder lak.
Roeten bint der 'n belt esprungen,
't Riek betaelt en doarmee uut;
Of der 'n bâste al lange in was,
Ja, maek dat zoo gauw mâr uut.
Zint der kiender soms geboren,
Die te vrog het lich anschouwt.
Zek dan mâr en maek het duudlijk
Wie te laete zint etrouwd.
Joapuk stuurt an de menister
'n Doktersnota lang niet mis;
Hie gif zoo de schuld an 't schieten,
En vrög botter bie de visch.
't Riek had nog in tieds doen weten,
Dat wat honk mos op de grond,
Was 't niet zoo, geleuf dat mânnig
Mit 'n gebârsten spiegel stond.
'n Klokke, die al lange stilstond,
Woar gien rad hoast meer in zat,
Koj verruilen veur 'n niejen,
Zoo had ieder dit of dat.
As ze laeter weer goat schieten
Mit tienduuzend kilo kruut,
Dan goat vaste al de duiten,
Die in kas bint der nog uut.
Dat is meuglijk mar het beste,
Want zie maek noe ruzie, man,
Um het leste bettien centen;
Doar kump dan een ende an.

zint = zijn

roeten = ruiten

belt = boel

't Riek = 't Rijk

botter = boter

meuglijk = mooglijk

bettien = beetje

kump = komt

HIE GREEP DEN VERKEERDEN.

'n Enkeld moal zoo in de wèèken
Zit ik wel eens in 't café,
Laets sprak ik doar mit 'n heerschap,
Die 'n leuk verhaal mien dee.
Hie gunk eens veur 't vak op reize
Mit de trein noar Dusseldorf,
En hie gaf de wensch te kennen,
Dat hie graeg 'n duttien deu.
„Zörg der veur, dak niet te veere
Mit de trein het land in goa,
Dan krieg ie van mien 'n kwattien,
Zörg mar dak op tied weer stoa.
Wèès niet bange as ik bromme
Bie 't wekken, dat is niks,
As ze 's margens mien komp roepen
Bink ok brommig en sloa fiks.
Dus iej gooit mien mar 't perron op.
Ak wat tegenstrevig bin,
Steurt oe mâr niet an mien houwen,
Dan doe iej 't goed noar mien zin”.
En de conducteur die 't angunk,
Kneupten dat goed in zien oor.
Toen gunk de reiziger sloopen
In 't geraas van 't groote spoor.
Plots werd onze reiziger wakker,
Keulen! klunk het in zien oor.
Hie vleug uut de trein 't perron op,
En hie noar de conducteur.
O! wat mos die man het kunnen!
Zelns de chef kwamp dran te pas.
„Loat iej oe mar alles zeggen,
Van die wilde vremde kwas?”
Mar de conducteur die stottert:
„'t ls nog niks bie wat doar ginds
Mien 'n vent hef toe eroepen
An 't station in Dusseldorf”.

kneupten = knoopte   zeln = zelf
vleug = vloog   dran = eraan
mos = moest

IN HET LÈGER VAN DE STREUPER.

Joapuk heult ok veul van streupen,
Mâr hie gunk nooit wied van huus;
't Wild kwamp bie um in de kruudhof
An de kool, stil as 'n muus.
Op 'n oavond stond de diender
In de kolde achter 'n boom,
Joapuk zag hem, en dach: „baassien
't Stoan mâk ieder muu en loom.
'n Half uur laeter stond de diender
Nog op pos offe der was eplant”.
Joapuk dach: „ik goa noar bedde;
'k Hang de spuite an de wand”
Joapuk hef 'n stoot esloopen,
Keek toen eens deur 't geutenloek,
Zag, dat nog de diender stand heuld,
Vast mit krampen in zien boek.
Joapuk reup: „goat mâr noar huus toel
'k Goa van oavond der toch niet uut,
't Is mien veuls te kold veur buuten,
Now, woar bliej mit oew geluud?”
D'ârme schut was van de kolde
Biekans dood umdaele zak;
Joapuk lei hem in zien bedde,
En namp 'n handvol proemtabak,
Van de wârmte is de diender
O! zoo gauw weer opeknâp;
Was beschaemp; begos te stotteren;
Joapuk had het fijn elap.
„Nee,” zei Joapuk: „hold oe stille.
Wat ik deu, dât was mien plich;
Loat ze vriej mien wilddief nuumen;
Mien geweten hol ik lich”.

streupen = stroopen	heuld = hield
muu = moe	boek = buik
spuite = geweer	reup = riep
'n stoot = 'n poos	woar bliej? = waar blijf je?
kruudhof = kruidhof, moestuin	
geutenloek = venster van het bijvertrek	
umdaelezak = op den grond gevallen	

UUT WELKE EIER KOMT DE HENNEGIES?

(Het olde roadsel.)

Peter had wat veur zien vrouwe
Mee ebrach as Poaschgeschenk;
Hennegies die koj noe kriegen
Net zooveule as iej mâr denk.
Deze golden rink met ketting
Wis wat kippies bint of niet.
Dreijt hie rond, dan is 't een kippien.
„Dât 's lebendig mooi!” zei Miet,
Miet en Peter gungen zuuken
Noa 'n bruudsel, waren tuk
Op de mooie groote eier;
Een was 'n bettien klein van stuk.
Altied dreien de rink in 't ronde,
Hennegies die waren der 'n belt.
„Low”, zei Peter: „'n steugien wachen,
't Kump vast uut, wat ze heb verteld!”
Alle twaalf mooie eier
Kwammen uut precies op tied.
't Kleine eigien kwamp het leste
Och, dât was zon wonder niet.
Nog wat wachen 'n wèke of vieve,
Doar riep Peter: „'t Is glad mis!
't Bint verduld kloaloeder haenen,
Wat hew ons doarmee vergis!”
't Kleine poetien bleek 'n kippien,
Heult alleen d'eere op.
Peter en zien wief die dachen:
„Nooit hebbe wie ons zoo efop.
Waren 't kinder, dan was 't minder,
Jongens redt eur zellens bes,
Mâr wat muw mit al die haenen?
Vrèeten eers en vrèeten les!”

„'t Kump van al die nije fratsen
 'k Heb der pien van in de buuk
 Klaegde Miet en Peter zei toen:
 „Wie holt ons an 't old gebruik”.

kippies = kipjes	eigien = eitje
dreijt = draait	kloaloeder = louter
lebendig = zeer	poetien = dingetje
bruudsel = broedsel	heult = hield
bettien = beetje	zellens = zelf
hennegies = kipjes	buuk = buik
verduld = verdraaid	wat muw = wat moeten wij

HET GROOTE ROADSEL.

Te ergens in een zeker oord
 Doar woonde een rieke man,
 Hie had een heel mooi voetbalveld,
 Waarvan 't geen volgt laetst werd verteld,
 Geleuve 't wie het kan.
 De menschen uut bedoelde streek
 Die brachten klachten in,
 Verbieden mos meneer die sport,
 Zoo wenschten zie het heel in 't kort,
 't Spul was niet noar eur zin.
 De rieke man het klaegen muu,
 Willigt hun wenschen in,
 Hie jeug de jongens van 't terrein,
 Het mos mit 't spul mâr uut dan zijn,
 Het klaegkoor kreeg zien zin.
 Wat vingen toen de jongens an?
 Zie hadden gien terrein —
 Verveling drif tut alle kwoad,
 Het kwam van d'een tut d'andre doad,
 Het kon niet slimmer zijn.
 Dit riem hōlt een parabel in.
 Wie stelt de riekoard voor?
 Wie zint de jongens zonder veld?
 En wie de klaegers rondom 't veld,
 Die jammerden in koor?

muu = moe	hōlt = houdt
drif = drijft	drejschuute = draaimolen
tut = tot	

De kasteleins heb der oaver edach het verzuuk an de
 gemeenteroad te steunen um gien drejschuute of tenten
 op de feesweie toe te loaten.

NOG MOOIER DAN KERMSE.

O! wat heur ik vaeke klaegen,
Daw de kermse kwiet toch bint,
Menschen, ze'k dan, hold oe stille!
Wees veur 't goeje toch niet blind.
Stemmen kuj toch ieder bod nog,
O! wat hek zon dag een schik!
Um goed tien uur goak noar dêrp toe,
Dât 's te zeggen, 't wief en ik.
Doas wat veur, mâr ok wat tegen,
't Wief zut noe, ak dreene pak —
Want iej mutten dit mâr gleuven —
Dât ik op zoo'n stemmensdag
) Ab mar zoo veurbie niet loope,
Dat was 'n veuls te hard gelag.
Stemmen doek al veule joaren,
Zoo as Gait mien buurman 't dut,
Hie wis mien 't goeje nummer,
O! die weet zoo goed, hoe 't mut.
Somge menschen bint onneuzel,
Laats was dreene, die niet wis
Daj van Loor mit aa mut schrieven,
En toen leup de zaeke mis.
A van Loo uut 't oaverveldsche
Gunk toen mit de stemme weg.
Veur de wet is dat wel geldig,
Ok al vin iej 't zelf niet rech.
Van de veule domme streken
Zwieg ik wieder noe mar hier,
Want doarvan is joaren herwaarts
Vol eklad 'n berg papier.
Op 'n kermse kan 't gebeuren,
Dat 'n vrokke kump an 't lich
As de drank begint te werken

Holt ze zoo mar kort gerich.
 Dat kan ok mit stemmerieje,
 't Kump dan meuglijk ok wel veur,
 Dat z'oe wip van 'n vaste plaetse,
 Misschien lapt 't oew eigen breur.
 Mit de stemmege — geleuf mien —
 Ziet, z'in veule vast gien been,
 As zoe anders niet kunt kriegen,
 Zet z'oew breur op nummer één.
 Op 'n kermse stiet een heerschap
 Op 'n tonne of 'n vat,
 Die vertelt van Oost en Westen,
 O! zien tonge is zoo rad!
 As der stemge is, giet 't net zoo,
 Dan kuj ok 'n keerltien zien,
 Die de menschen mâk an 't lachen,
 Onverschillig grof of fien.
 Toen de socialen wunnen,
 Leut het liberaal 'n veer.
 't Mânnegien zei toen wat ondeugend:
 „As muschien weg, as vinkien weer”.
 Veur de kermse haelt de rieken
 En de sjiek de neuze op,
 Dat doet z'ok veur 't domme stemvee,
 Dat zoo vaeke wodt efop.
 Mar zoo rieke kuj niet wèèzen,
 Dat iej vriej van 't stemmen blief.
 'k Zagge laets de Koneginne
 Of eur moeder mit zoo'n brief.
 's Oavens vin ik 't zoo gezellig,
 Aj doar mit 'n honderd man
 Op de busse stoat te wachen.
 Kan doar 'n kermse tegen an?

Van de meule op de kermse
Wodt 't mien in mien heuf zoo dol,
Now van al die groote ciefers
Dreijt 't mien ok wel in mien bol.
En 't veurnaemste van de zaeke,
Aj gaot stemmen is 't goed weer,
Mar van twintig noajoarskermesen
Kwam ik, gleuf mien, deurnat weer.

hold = houdt

oe = u

ieder bod = ieder keer

dreene = een borrel

iej mutten = gij moet

gleuven = gelooven

veuls = veel

veurbie = voorbij

wis = wist

Gunk = Ging

1) Ab = een bepaald café

dut = doet

wis = wijst

't mut = 't moet

vin iej = vindt ge

vrokke = wrok

breur = broer

stemge = stemmensdag

As zoe = Als ze u

't Männegien = 't Mannetje

muschien = muschje

vinkien = vinkje

efop = gefopt

's oavens = 's avonds

kermse = kermis

ciefers = cijfers

doas = daar is

oaverveldsche = 't Oldebroeksche

stemmerieje = stemmen, verkiezing

busse = stembus, uitslag van de stemming.

doas = daar is

APENKLIEREN.

England wil de Russen kloppen
Want 't volk doar is bejoard,
Rusland hef gien jonge kerels,
Elke Rus hef toch een board.
Mar as Tommy op kump daegen,
Slôt de schrik um in 't bloed,
Want hie zut alleent jongkerels
Die 't geweer heb bie de voet.
Domenie die blif mar prèèken
Raeke wie um dan nooit kwiet?
As hie 't bieltien neer zal leggen
Zeg hie: „k goa nog lekker niet”.
Geertien wil Gait Jan niet hemmen
Hie is ummers vieftig joar,
Laeter hef zie veule wroeing,
Want hie kreeg weer pik zwât hoar.
Derkien lach um d'olde Triene
Triene dut eur vast gien kwoad,
Mar die olde wodt plots jonk weer,
En ontnemp eur de soldoat.
Oart denk: „vaeder wodt toch minder
Umsgliek bin ik in zien stee”.
Mar hie kan nog lange wachen,
D'olde giet nog lange mee.
Op 't kantoor van de notaris
Zit zien candidaat al lang
D'olde blif mar aldeur krachtig
En 't is koekoek eene zang.
Jaap het roadslid kus de dienstmeid,
Want zien wief wodt um te toa,
Mar 't wief krig um in de gaeten,
En zie lup um stilgies noa.
't Wief lut 'n apenkliere zetten.
En mit 't meidenmutsien op,
Giet z' in 't schemerdonker zitten,
O! wat wodt die Jaap efop!
As hie 't deerntien denk te pakken
Krig hie 'n klap vlak op de . . mond,

Schaemp oel zoo krig hie te heuren
 Schaemp oe toch, iej olde gek!
 'n Reuzenstrop veur d'assurantie
 Was de groote wereldbrand.
 Mar noe krieg ze daaglijks stropen
 In de steden en op 't land.
 Want een boel liefrentetrekkers
 Lèèf mar tut in eeuwigheid,
 Aj denk, dat z' op goat stappen
 Sprink ze nog van vroolijkheid.
 De pensioenroad hef in Frankriek
 Duuzend kilo klier besteld.
 En den ambtenaar zien diensttied
 Mit een joar of tien verlenk.
 Van het geld hier uutewunnen
 Krieg d'assurandeurs eur deel,
 Zoo kump alles nog terechte
 En gien mensche kik meer scheel.

alleent = alleen
 bieltien = bijtje
 ontnemp = ontnemt
 umsgliek = spoedig
 stèè = plaats
 toa = taai
 noa = na
 mutsien = mutsje
 liefrente = lijfrente
 uutewunnen = uitgewonnen
 krieg = krijgen
 eur = hun

HET PASSEEREN VAN ANDERS- DENKENDEN.

Die anders dan zien vaders dach,
Een eigen weg wol gaan,
Die werd steeds 't lèven zoer emâk,
Al was hie nog zoo'n kraan.
In olde tieden had men galg
En rad veur d' onmensch kloar,
Een priester en een roewe beul
Die heulpen vaek mekaar,
In onze tied giet dat niet bès —
In Nederland heel niet,
Zelfs geeselstraf hef ofedoan
Zie zink een ander lied.
Een heel goed middel blif der veil,
Doeltreffend as weleer,
De schuldige treft ze in zien maeg,
Dat dut gewis heel zeer.
Die vriej wil zeggen, wat hie denk,
Hem maek ze niet meer dood
Op 't rad, aan galg of op 't schavot,
Onthollen wodt hem 't brood.
Van honderd mannen is er geen,
(Wat 'n vrouw dut, loat ik daar,)
Die er 't respect veur schuldig blif,
Want honger is zoo naar.
Het blik bie noader inzien toch,
Niks niejs is hier benèèn.
Zie doet nog as in vrogger tied,
Hoe lang 't mag wèèn eleen.
Denk an het treffend schilderstuk

In Amsterdam noar 'k meen,
Waar 'n olde man gevangen zit,
Vermagerd tut op 't been,
Die deur zien dochter werd evoed
Met melk, die zie hem bood
Uut eigen bors, en zoo deur haar
Ered werd van de dood.

zoer = zuur
roewe = ruwe
heulpen = helpen
ofedoan = afgedaan
zink = zingen
onthollen = onthouden
dut = doet
blik = blijkt
niejs = nieuws
wèèn = wezen, zijn
eleen = geleden
evoed = gevoed

MIEN WIEF GENÈZEN DEUR
JAN RIEMSDIEK.

Mien wief was al wel wèken ziek,
Ik wisse mien gien road.
Het midden ribbe, zei den eent,
Een oar: de milde dut 't alleent.
Zoo proat z'oe van de groat.
De boer gof 'n groote moppenbuul
Anieszaad mit zuutholt;
Zie kreeg doarvan een goed lōs lief,
Mar baten dat deu 't net mien wief
Zooveule as Engelsch zolt.
Mien buurman zei: iej goat mar gauw
Naor Jan van Riemsdiek toe.
Oew wief die krig hie vaste kloar,
As 't niet en luk, verspeul 'k mien hoar.
Iej wilt noe weten hoe?
't Is net een keerl as Zeekwad, man,
Hie dut 't ok mit muziek,
Hie kump 't mensche niet an 't lief,
Mar bèter wodden dut oew wief,
Hie help zoo arm as riek.
Het giet dan der onder of der op,
't Wief lach eu misschien dood,
Dan is z'ok van eu kwoale of,
Mar nee, dat zol wèen veul te grof,
Daorveur is vast gien nood.
Ik bin mit 't wief der hen ewes,
Zie is eu kwoale kwiet.
Zie lacht en prōt den heelen dag,
Van wat bie Jan zie heurde en zag,
En klaegen dut ze niet.
Heb iej de koorsen in het heuf
En 't sachrijn in de hoed,
Lach oe um Jan mar scheef en krom,
Dan doej, geleuf mien, vast niet dom.

lej krieg weer ander bloed,
 As Tippes Jan wat lèèven mag,
 Dat zut 't er leelijk uut
 Veur dokters en dat andre goed,
 Dat ons met 't mes zit an de hoed —
 Geen ziekenhuus of 't sluut.
 Ok kent Jan Riemsdiek wel de erns,
 Lèès mar zien buukien deur,
 Doar is 'n andoenlijk liedtien bie,
 Dat lippen dut as 'n domenie.
 Te kust goaj en te keur.

oa = ander
 milde = milt
 moppenbuul = koekjeszak
 zuutholt = zoethout
 lös = los
 lief = lijf
 zeekwad = Sequah
 wodden = worden
 eu = zich
 wèèn = wezen
 ewes = geweest
 heuf = hoofd
 hoed = huid
 buukien = boekje
 liedtien = liedje
 lippen = schreien
 middenribbe = middenrif
 anieszoad = anijszaad
 verspeul = verlies
 kwoale = kwaan
 pröt = praat
 koorsen = koorts
 zut = ziet
 sluut = sluit
 Engelsch zolt = Engelsch zout, sterk laxeer middel
 Tippes Jan = Jan van Riemsdijk
 „De Tippe” = landhuisje van J. v. Riemsdijk te Heerde

HAEGELSLAG AN DE BÈKE.

Donderdag 'n mârgen
Doar kwamp oe'n schoer,
Geile rêgen veul er,
Dan kik niemand zoer.
'n Bonke ies die veult er
Bie de meule neer,
As 'n groote poeter,
Deu gien eene zeer.
'n Haegelstien — geleuf mien —
Van wel vierdhalf pond
Kwamp van boaven daele
Ploffen op de grond.
'k Leupe noar de krante
Mit de bonke ies,
En de krantenschriever
Keek of hie was niet wies.
Langen mien 'n kwâtien,
O, wat hak 'n schik.
Koonings waaw te rieke —
Vaer en moer en ik.
Dat 'n bonke water
Van de kolde stief
Ok al duur betoald wodt,
't Gleuf gien een old wief.
Op 't kantoor der krante,
Op 'n stuk pampier
Trök 't nog meer de andach
As 'n wonderdier.
Eigenwieze knullen
Zèèn den andren dag,
Dat der niks van woar was,
Van die haegelslag.
Jan Hârm van de Bèke
Had niejmoedsche visch
's Mârgens lôs eloaten,

les heult 't water frisch.
 Noe goat ze vertellen,
     Dat die haegelstien
 Uut 'n tonne gooid was,
     Wie hef dat ezien?
 't Kan mien ok niet schèèlen
     Hoe de zaeke zat,
 Blij bink mit mien kwàttien,
     Dat is nogal glad.
             Bàtta achter de Meule.

schoer = onweersbui
 geile = warme, beste
 zoer = zuur
 meule = molen
 poeter = groote keisteen
 deu = deed
 haegelstien = hagelsteen
 'k leupe = 'k liep
 kwattien = kwartje
 hak = had ik
 waaw = waren wij
 vaer = vader
 moer = moeder
 pampier = papier
 zèèn = zeiden
 oloaten = gelaten
 ies = ijs
 heult = hield
 bink = ben ik
 van boaven daele = van boven neer
 van de kolde stief = bevroren
 niejmoedsche = nieuwmodische

MUNDUS.

Mundus sleug der in de oorlog
Heel de rommel kot en klein,
Um noe 't oaver is te vroagen,
„Groote tied! hoe krew't in 't rein?”
Mundus stuurt de duukboot zee in,
Duuzend tonnen goat te niet,
Mundus löt ons noe krampeeren.
Honger! honger! is noe 't lied
Mundus is 't ok in Rusland,
As ze mit karwatsen sloan,
En de bolligen wisten ok al
Gauw mit mundus om te goan.
Mundus gif 'n konink opslag,
En beknibbelt 'n hongerloon,
Heb iej veule, kriej nog veule,
Heb iej 't schroa, muj of nog stoan.
Mundus löt 'n stakkerd bieten
Op 'n dreuge kōste brood,
En deur mundus giet 'n ander
Van sachrijn uut wēelde dood.
Mundus dut zich veur as komsul,
Of ok as albrasmadeur
Lachen muj soms um zien kuren,
En dat giet mar stiekum deur.
Mundus zet 'n soort van lamstraal
Eers 'n steugien in de bak,
Laeter māk hie um menister
En dan hōlt die zien gemak.
Mundus gooit 'n keerl as ikke,
'n Gladde vogel, wel is woar,
Zoo mar in de Tweedrachkamer,
En die sprek in 't openboar.
't Duurt 'n paer joar en die snuiter
Giet mit 'n eerste klasse trein
Cannet mit 'n Geneveva,
En mit wien van langs de Rijn.
En die zeg dan: „kom mit listen,
Woarum bliej niet zoo ziej aal?”
't Mondwerk zink: „an oe, o volken!”

't Hätte: „an ons de zegepraal!”
 Hoe die mundus mit de goddiens
 Weet te goochlen, 't is een lus,
 Goddiens knooit hie oavral onder,
 't Is of 't giet ja onbewus.
 Mundus lip um tien elf menschen,
 Die op biddag raek in nood,
 Mundus fuift as honderd man mâr
 Oaverwinnend viend de dood.
 Wie die mundus toch mag wèezen?
 'k Heb mien suf eprakkezeerd
 Op 'n nach, dâk slech kon sloopen
 Zag 'k hem veur mien op den neerd
 't Was 'n dink heel vrempe en wonder,
 't Leek half keerl en ok half wief.
 't Boavenend leek een rinksdaalder,
 'n Mooie dèerne leek het lief
 Mundus nemp en mundus gif wat,
 Noar dat 't knap um in de kop,
 Mundus die regeert de wereld,
 Zet zien stempel oavral op.
 Oavral, nee, dat is te veule,
 Doar is wat, dat niet en buk,
 Mundus mach giet niet zoo veere,
 Dat hie baas is van 't geluk.

Tweedrachkamer = Tweedrachtkamer, Tweede Kamer
 sprèk = spreekt

Cannet = kan het = als het kan, woordspeling Cannes
 Geneveva = liefje, woordspeling Genua

In Cannes, Genua, Parijs, enz. werden na de groote
 oorlog vergaderingen van de vooraanstaande Euro-
 peesche staatslieden gehouden.

wien van langs de Rijn = Rijnwijn

kom-mit-listen = communisten, (woordspeling)

zoo ziej aal = sociaal, aal (glad)

biddag (Genemuiden veerpont)

op den neerd = in het vertrek, waar de heerd (haard) is.

blij = blij je

vrempe = vreemd

zink = zingt

boavenend = kop

't hätte = 't hart

lief = romp

lip = schreit

buk = bukt (zwich)

dâk = toen ik

veere = ver

WISSELING VAN SEKSE.

Door inspuiting met een serum moet het gelukt zijn een mannetjes kikvorsch in een vrouwtje te veranderen en omgekeerd. De hoop wordt gekoesterd ook bij andere levende wezens dergelijke resultaten te bereiken en wellicht zal het in de toekomst mogelijk zijn door het innemen van een bepaalden drank sekse wisseling te verkrijgen.

Vader gaat des middags wandlen
Neemt vier dochtertjes dan mee,
Moeder ziet ze 's avonds weder,
't Zijn dan jongens, twee maal twee.
Op een nacht heeft Jansens huisvrouw
Hem een mooie kool gestoofd.
Stil heeft zij een dosis serum
Toegediend aan 's huizes hoofd.
Zelf nam zij ook gauw een spatje,
En den andren morgen, zie!
Zijn de rollen gansch veranderd,
Baby zit op Jansens knie.
Nu mag Jansen ook eens boenen,
's Avonds blijft hij ook eens thuis,
In de zaak regeert een andre,
Die ook wacht houdt bij de kluis.
Peters vrouw lijkt wel Xantippe,
Och, wat heeft de man een lot!
Was 't niet, dat w' aan alles wennen,
Wis, de man was al . . .
Nu heeft hij een prachtig middel,
Spuut zich zelf met serum in,
En al vroeg staat hij met bezem,
Dreigt precies als de bazin.
's Middags gaan ze alle honderd
Naar de Tweede kamer heen,
's Avonds staat Den Haag verwon-
Honderd dames gaan uiteen. [derd,

Vijftig deftig oude heeren
Treden d'Eerste kamer in,
Vijf en twintig keeren weder,
Ieder heeft een gezellin.
't Vrouwlijk lid der Tweede kamer
Koopt een kellner stiekum om.
's Andren daags een man collega
Staat daar sprakeloos en stom.
Nu kan die 't ook eens ervaren,
Dat het lang niet prettig is,
Als een vrouw door tachtig mannen
Wordt bekeken aan den disch.
Nelia had twee aanbidders,
Maakte beiden tot haar buit,
Op een avond tegen achten
Ging met snoode plannen z' uit.
Maar de schrik sloeg haar om 't harte,
Toen ze een concurrente zag.
Een der jonge snuiters had zich
Omgetooverd met een lach.
'n Nette vrijer heeft twee meisjes —
Eén voor zeven, één voor acht.
„Andre spijze doet weer eten”,
Denkt de schelm, terwijl hij lacht.
Op een avond even zeven
Staat hij netjes uitgedost,
En daar wordt hij vóór hij toekijkt,
Ongenadig afgerost.
Een gezelschap stemge dames
Zit te keuvlen uren lang;
„Mannen deugen geen van allen
Hoe maakt men ze 't leven bang?”
O! dat is heel gauw gevonden,
Van de drie verandren twee.
Nu moet om een vrouw gevochten,
Of men krijgt er wis geen mee.

't Leven is toch zoo eentonig —
Elken dag weer 't zelfde lied.
Maar 't zal alles gauw veranderen,
Hoor toch wat de toekomst biedt.
Elken avond andre menschen
Op de straat en in 't café,
Elken Zondag andre gasten
In het Kurhaus en aan zee.
Elken dag weer nieuwe sterren
In de opera, weest tevreên!
Zoo gaan w'allen op een drafje
Naar een nieuwe wereld heen.

MATROZEN TROUWERIEJEN 1)

O, wat mooi was vrogger 't huwlijk!
Was 't toen soms waj nuump een sleur?
As toen Jan mit Jannoa trouwden,
Kon hie dan wel buuten eur?
Mâr dât giet noe gauw verandren-
Um het geld wodt noe etrouwd.
Dit kan nooit gien bliejschap geven
Mânnig, die dât eeuwig rouwt.
Vrogger gonk 't mit wikken wègen
'n Vriejerieje duurden lang;
Want het trouwen was veur 't lèven;
Dât maekten de jongens bang.
In 't vervolg is 't krek hetzelfde
Welke vrouwe of iej nemp.
As de bl . . . mâr de stoep op,
Of iej stoat zoo in eow hemp.
Wie dach der in vrogger daegen
Bie het huwelijk an geld?
Kwamp et der bie, 't was mee eneumen;
Mâr woar werd het veule eteld?
Noe is 't geld al wat de klok slut
Trouw iej niet, denk an de straf;
Mis iej al niet 't heele wèkloon,
Al te veul giet er toch af.
Wie zag der in vrogger daegen,
Dât 'n jongen 'n meid verleut,
Die um niet zoo veul kon geven
As een rieke deerne beud?
Noe is 't alles um de centen;
Wie de vrouwe is vroag iej niet:
Trouwen mâr zoo spoedig meuglijk,
Of iej heb de grootste spiet.
Oaverspel: wie kenden 't vrogger?
Wie keek noar een anders wief?

En welk wief gonk mit een ander,
 Dan die z' eers had, o, zoo lief?
 Wat mut noe het huwlijk wodden?
 't Trouwen is toch veur de grap,
 Um acht uur mit Miene of Gergien,
 Um half tien mit Jaije op stap.
 Vrogger koj zoo kalm beproaten,
 Of de stand der kon mee deur;
 Mâr wie kan doar noe an denken?
 Doar ontbrek de tied toch veur.
 Noodgedrôngren leut 'n vrouwe
 Soms eur echtvrind in de steek
 Umdât 't kapitoal verspeuld was,
 En eur 't scheiden 't beste leek.
 Mâr die trouwt um tien percenten,
 Die zut vaste heel gien bot
 Um het huwlijk te verbrèken.
 As het kapitoal råk vot.

mânnig = menigeen	oaverspel = overspel
nemp = neemt	kenden = kende
oew hemp = uw hemd	gonk = ging
vrogger = vroeger	mut = moet
bie = bij	deur = door
eneumen = genomen	eur = haar
slut = slaat	zut = ziet
um = hem	gien bot = geen been
beud = bood	råk vot = verspeeld is.
de stoep op = de blauwe stoep op = naar de trouwzaal	
veule eteld = veel geteld = veel waarde aangehecht	
'n meid verleut = een verloving verbrak	

^{1]} Massahuwelijken van de matrozen in Den Helder om tractementsverliezen te voorkomen.

HET LASTIGE GELD WEG EN DE KRIEG IS OPELOS.

Boeren, burgers en meneeren,
Krommer egèten hek het nooit,
Niet eene wil menister worden,
Hoe Willemientien ze ok schooit.
Twaalf duuzend blanke guldens
Gooit ze zoo mâr in het sliek
Mit zooveule hârde centen
Vuul ik mien al, o, zoo riek.
Mâr comedie is het menschen,
Allemaal wilt ze 't geerne wèèn,
Mâr zie loat eur graag eens neugen,
Dan blief langer z'op de been.
As ze 't mien vroag, nem ik 't dadlijk,
'k Heb gien dol mit 't kamenet,
Want ik kan 't alleene of wel,
En ik nemme niemand met.
Geen menister meer van arbeid,
Want doar wodt toch niet ewârk.
Geen menister van Justitie,
't Rech hef toch, die 't meest is stârk.
Gien menister ok van oorlog,
Die pas kump noa honderd joar.
Ik kriege de heele zaeke
Zonder kriegsvolk heel goed kloar.
Woarum ok nog een menister
Van Koloniën van Weldadigheid?
De diakens geef ik wel wat,
't Andre is mâr malligheid.
De menister van de schoelen ¹⁾
Hef nog wel goed wârk edoan,
Huurkazernes leut hie bouwen
En die loat ik stille stoan.
Mâr noe hew em niet meer neudig
Want de woningnood is uut.
't Is noe uut veurgoed mit 't bouwen,
Dit is noe mien vast besluit.

¹⁾ Minister van Onderwijs

D'eerste doad van mien regeering,
'k Holle dadlijk 'n heel groot fees
Op de heide dicht bie Kootwiek,
't Is mien jublielèvenfees.
Doar komp alle koddebeiers,
Dieven sloat dan gauw eur slag,
Uut alle huuzen, alle banken
Wodt het geld dan wegebrach.
Al dat geld dât low ze hollen,
Bie elk huus kump dan een wach,
Um te zörgen dât gien kwättien
Deur een dief wodt weerebrach.
Want de dieven krieg te veule
En dât stiet eu ok niet an,
Van 't goeje heb ze dan te veule,
Woar zult zie der mee op an.
De menschen ruilt dan brood veur schoene,
Wors veur drank en drank veur melk.
Geld hef niemand meer van neude
't Wodt een ruste veur 'n elk.
't Eerste veurdeel 'k zol 't vergèeten,
Wie heb gien menister meer
Van de geldelijke zaken,
Hoaplijk kump die nooit hier weer.
't Geboefte zit dan mit de duiten
En de bânkies opescheep.
Dieven zint goed uutesloopen,
Mâr wie zint ze toch te leep.
Grappen zij dan nog belèven,
't Geld hef dan gien weerde meer,
Misschien gooit ze 't in het water
En dan ziew 't Goddank nooit weer.
'n Enkle stèk dan mit de briefies
Piepe of segare an,
Meuglijk nemp ze 't mee noar 'n plaessien,
Doar weet ieder 't fiene van.
Op 'n roete mit 'n bâte
Wodt het meuglijk ok eplak,

Andren gooit het mit de snippers
 Zoo mâr in de turfbak.
 As behangsel kan het dienen,
 En de guldens, hoe doarmee?
 O, die smelt ze veur de kiender.
 „Speulgoed, roep die dan, hoezee!
 Mâr, dan zuj 't ook weer belèven
 Veur 't gemak maeke wie weer geld,
 Briefies wodt er weer eschreven
 En mekaere veur eteld.
 Mâr wie zult dan toch wel zörgen,
 Dât niet elk 't gebruiken kan
 't Heet dan vast niet meer van Toonder,
 Doar hew noe zon las steeds van,
 Toonder mut 't dan zellens hollen,
 Reinder hef der dan niks an,
 't Huus hoof iej dan niet te sluiten,
 Dât is doar het veurdeel van.

neugen = noodigen   kriege = krijg
 blief = blijven   kriegsvolk = soldaten
 mien = mij   leut = liet
 nemme = neem   krieg is = crisis

ewârk = gewerkt

crisis is door B. a/d Meule verkeerd verstaan.

kamenet = kabinet (ministerie)

De huurkazernes zijn de schoolgebouwen, waarvoor geen leerlingen in voldoende aantal aanwezig zijn en welke gebouwen als woningen dienst moeten doen in de tijden van woningnood.

jublievenfees = jubileum   hollen = houden

komp = komen   stiet = staat

banken = bankinstellingen   van neude = noodig

low = laten wij

weerebrach = teruggebracht

alle koddebeiers = alle politiemannen

eu = hun (dat bevalt hun ook niet)

hoaplijk = naar ik hoop   stèk = steekt

bânkies = bankbiljetten   plaessien = plaatsje

wie zint = wij zijn   roete = ruit

zuj = zult ge   bâste = barst

zie wt = zien wij het   zuj = zul je

Reinder en Toonder zijn jongensnamen

las = last

O! DAT EENE UURI

Jan mos honderd regels schrieven
Umdât hie te laete kwamp,
„Ik mut alle klokken kennen”
Dât was veur hem wel een ramp.
Kobus kwamp naor huus toe springen,
Umdât der gien schoele was,
Um half tien was dicht de deur nog,
Dât kwamp Kobus goed te pas.
Of de meister 'n ketier laeter
An zien wârk gaf een begin,
Dât kon Kobus niet meer hindren.
Hie was 't vrieje veld al in.
Joapuk wol noar Zwolle fietsen,
Um elf uur gonk hie van honk,
Namp een hâppien veur de kolde
Veurdât hie van huus of gonk.
'n Half uur laeter, um half elve
Namp hie an het musschennes ¹⁾
Weer 'n bettien veur het zweeten,
Dât beveult hem wonderbes.
Um elf uur, een half uur laeter
Namp hie derin Zwolle twee,
Wie zeg noe, dât Joapuk Dinges
Lange zit vaek in 't café?
Um elf uur drunk hie zien eerste
En zien leste slukkien op;
Wie noe Joapuk nuump een plakkerd,
Die leg ik het zwiegen op.
Hendrik boer die zat te kaeten
Brommend um zien vreeslijk lot,
Want een uur werd hem ekot toch
Van zien Zoaterdagsch genot.
Um de ramp nog te vergrooten
Dach hie an 't alloozie niet,
En zoo kwamp hie an de kârke
Toen 't veur danken was al tied.
Lubbert Blik die lag op stârven;
't Was de lesten van 't kwârtoal,

Um half twaalve kamp het ende,
 Zien pensioen was altied schroal.
 „As mit 't stârven wie wat smokkelt,
 't Schèelt ons altied 'n veerel joar,
 Dus wie zek nog niks veurloopig,
 Oaver drie ketier biw kloar”.
 „Wanneer is de man esturven?”
 Vreug de klerk op het stadhuus.
 „Kwât na twaalve!” was het antwoord
 „Kwât na elve, iej heb abuus”.
 't Veerl pensioen zaggen de slimmerds
 Langs eur neuze weg toen goan,
 Die het Riek denkt te be . . .
 Mut nog vrogger op goan stoan.
 Jannes wol 'n veerze koopen,
 Mâr hie dos gien geld te bien,
 Want 't was op 'n Zundagoavend
 En die wil gien handel lien.
 Jannes dach: ik heb bedach wat,
 Ik heb tien, mâr buurman elf,
 Ak een uur um an de proat hol,
 Dan kump alles zoo van zelf.
 Um op Zundag te goan wârken
 Dât mag niet, as elk wel weet.
 Dât der 'n uur op Zundagoavend
 Wodt esmokkeld, 't hindert niet.
 Troepen werklui goat um 12 uur
 De fabriek in, onbewus
 Dât z' op Zundag an het werk goat,
 Wel wat sloaprig mâr mit lus.
 't Menschdom went mit al die gekheid
 Heel gauw an de zomertied.
 As 't echt zommer ok mâr werd noe,
 Mâr zoo veere biw nog niet.
 's Oavens is der ieder bliej mee,
 's Mârgens heurj niet dât geluud,
 's Oavens mos de klokke veuruut,
 En dan 's mârgens achteruut.

Hoe 'k de zaeke ok bekieke,
 Doar is wat, dât drin niet wil.
 Zomertied, — ik kan 't niet helpen —
 'k Schrief oe toe an 1 April.
 't Grootste veurdeel zok vergèeten.
 Ruzie maeken kuw noe weer,
 Um de schoele hew gien mot meer,
 Noe trek wie op niej van leer.
 Al of niet gezangen zingen
 Och, die ruzie is ok al op;
 Noe gouw um dât uur an 't vechten
 Gauw slouw der mekaer nog op
 Um de nachtbrakers te treffen.
 Hej an één uur niet genug
 Doarveur mos de (mensen lach niet)
 Middernachzun an de loch.

ketier = kwartier	bliej = blij
hâppien = borrel	heurj = hoor je
¹⁾ musschennes, bekend café	drin = er in
beveult = beviel	kuw = kunnen wij
drunk = dronk	hew = hebben wij
slukkien = slokje (borrel)	mot = ruzie
kaeten = kaartspelen	op niej = opnieuw
allooze = horloge	slouw = slaan wij
vrogger = vroeger	hej = heb je
veerze = vaars	doarveur = daarvoor
dos = durfde	mos = moest
bien = bieden	loch = lucht (hemel)
lien = lijden (toelaten)	schoele = school
biw = zijn wij	goaw = gaan wij

HET GROOTE FEES VAN 1923.

As de feesten weer veurbie zint
Wodt der nog wel van eproat,
Mâr, wat veur de tied edach is,
Knap binj, aj dat zoo mâr roadt.
Wat ik van dât alles gisse,
Zak vertellen heel in 't kot,
Luustert astoeblief 'n steugien,
En scheurt 't riempien dan kepot.
't Kleine jongien mit zien vlâggien
Droomp van suukela en kwas,
En de opgescheuten slungel
Grip 't alloozie al uut de mas. ¹⁾
't Jonge deerntien van goed achttien
Kreeg veur 't fees 'n nieje hoed,
En zie hoap dât Jan zal zeggen,
Now die stiet eur mâr wat goed.
Die der in de zaal veuran zit
Glimlacht bie 't noar bedde goan,
„Zol mien naeme margenoavend
Ok bie al die naemen stoan?”
En het lid van de commissie,
Dât veur spek en boonen zit,
Denk: „Doar in dât genne huukien
Drink wie fijn 'n glas dât of dit.”
D'olde vriejer van zoo vieftig,
Die denk: jonge pas noe op!
Noe of nooit, zoo muj mâr denken,
Iej krieg gauw te grieze board
Die van 't stèelen mak zien studie,
Fluustert: margen is 't mien dag,
Ieder is dan in de weie,
En dan sloa ik zoo mien slag.
Onze boerenliedties zanger,
Die het heele land wel kent,
Hie hef 't heuf ok vol gedachen,
Al is hie an veule wend.
O! zien vrouwe is onrustig,
't Harte slôt eur noe toch zoo,
„Hoe zal 't margen toch wel lopen?”

¹⁾ Mastklimmen

't Is zoo vresp doar op het Loo.
 Mar de dichter is niet bange,
 Hie zeg: vrouwe, goat mar mee,
 'n Konegin is ok 'n mensche,
 Mut op tied ok noar de — badkamer.
 'n Heel old vrouwgien giet vrog sloapen,
 Wat of zie wel denk misschien,
 Margen goa'k heel vrog noar 't fees toe,
 'k Wil de Koneginne zien!
 Wat zal onze Prins wel denken,
 As hie zut die boagen an?
 „'t Is ter eere van mien vrouwe,
 Mar ik bin toch mar de man.”
 Juliaantje kik verwonderd,
 Van de drukte glad beduus
 Vrög zie, „zollen z'ok zoo zingen,
 As ik groot bin, veur mien huus?”
 En de Koneginne zellens,
 Wat hef die toch wel edach?
 Woar mos zie toch wel van droomen
 In eur Jubliejlèvennach?
 't Gaf eur vaste heel veul bliejschap,
 Dat zoo goed as 't heele land
 Op de Dam eur toe kwamp zingen,
 Vast as ooit is nog de band!
 Mar zie zol toch heel graeg willen,
 Dat zie ok eens mee moech doen
 Net as iej en ikke, snap iej?
 Zonder al dat stief fessoen.

zint = zijn	huukien = hoekje
eproat = gesproken	muj = moet je
binj = zijt gij	weie = feestweide
aj = als gij	slöt = slaat
't kot = 't kort	vresp = vreemd
steugien = poosje	zut = ziet
alloozie = horloge	boagen = bogen
nieje = nieuwe	beduus = verbijsterd
stiet = staat	zellens = zelve
genne = gindsche	fessoen = fatsoen
opgescheuten = opgeschoten, halfwassen	
al die naemen (van de geridderden)	
jubliejlèvennach = jubileumnacht	

KEUPER UUT DE KAMP VAN 'T OLDEBROEK.

(Veur veertig joar woar gebeur.)
Ewbert Slinger, Tiem en Knelis
Gongen saemen noar het veld,
Haelden doarvan dan 'n belt keuper,
Wunnen doarmee 'n handvol geld.
Bie de „Bierton”, dich bie Zwolle
Zint ze alle drie esnap
Deur de diender uut 't darp Veessen,
Die hef um dat knap elap!
Knelis scheuf de kruulewagen,
Tiem heulp trekken mit een touw,
Ewbert was van 't drietal leider,
Op de zunde volg 't berouw.
Mar die Ewbert was 'n gladden,
Hie wis gauw, wat mos gedoan,
Knelis zol alleene zitten,
Hoe dat gonk, dat kuj niet roan.
Veur de rechter van instrukties
Hef de slimmerd zoo epleit,
Dat hie zelns en ok die Tiem heet
Konden goan, gien kleinigheid!
Hoe kon Ewbert dat toch redden?
Zoo vrög elk die doarvan heurt.
Luustert noa wak goa vertellen,
't Is van a tot z gebeur.
Ewbert zei: „Meneer de Rechter,
Wieluw zint wel nette luu,
Dat willen zeggen Tiem en ikke,
Oaver Knelis oordeelt U.
Hie had ons toch slim te pakken,
Hie reup onze hulpe in
Um zien zwoare vracht te trekken,
En zoo leupe wie der in.
Van ons beiden, Tiem en ikke
Wis gien eene van 't metoal,
Want het spul dat was verbörgen
Deur een zak, ja allemoal.”

Mar de rechter van instrukties
 Was veur niks gien advekoat,
 En hie zei „mien beste vrinden,
 Low eens volgen juust de droad,
 Slinger” sprak hie, „hoe verkloar iej,
 Dat 't oew eigen kruukar was,
 En daj van 't geval niks wisten?
 Zie, dat liek mien wel wat kras”.
 Slinger stond wat suf te kieken,
¹⁾ Mar hie was em zelns gauw baas.
 „Wel meneer”, zoo sprak de slimmerd,
 „Luustert toch noar dit relaas,
 As een ander mit mien spuite
 Buuten jachtied giet op jach,
 Bin ik zelns dan ok een streuper?
 Heb ik 't rech dan ok verkrach?
 Wat een ander mit mien gereedschap
 Uutvoert in zien teumge tied
 Doar bin ik toch niet an schuldig,
 Weten kan 'k dat ummers niet.
 Op een oavend in de schemer
 Toen kwamp Knelis an mien huus,
 Vreug te leen 't bedoelde voertuug,
 Ja, dat leenen is een kruus!
 Kon ik denken, dat de smakkerd
 't Dink zoo snood misbruuken zol?
 O, meneer rechtveerdge Rechter,
 Hie laen 't dink mit keuper vol!
 Ik bin hellig op die Knelis,
 Umdat hie ons hef ebrach
 Hier in Zwolle veur de Rechter,
 Wie had dat van hem edach?”
 Op 't gezichte van de Rechter
 Koj wel zien, wat hie drvan dach;
 „Ieluu bint wel gladde snuiters,
 Gauw slep z'oe niet in de wach.
 Alle drie hej dran ehölpfen,

Mar gien mensch bewis het oe,
 Knelis kank alleent mar straffen,
 Knelis tref alleent de roe".
 Al gonk Knelis ok an 't roazen,
 „Zieluu heb het ok edoan!"
 't Heulp em niet, hie mos goan zitten,
 Tiem en Ewbert konden goan.
 Van die lèège zak as dekkleed
 Wodt ok nog wat moois verteld,
 Mar dat kump niet in dit buukien,
 Jongens nee, mit gien geweld,
 Die der 't fiene van wil weten
 Die kump 'n keer mar bie mien an,
 'k Zal 't van a tot z um zeggen,
 Dan weet hie der alles van.

n belt keuper = 'n boel koper	
elap = gelapt	't metoal = 't koper
krulewagen = kruitwagen	low = laten wij
heulp = hielp	kruukar = kruitwagen
zol = zou	liek = lijkt
zitten = in de gevangenis zijn	spuite = jachtgeweer
kuj = kun je	teumgetied = vrijen tijd
roan = raden	ieluu = jullie
vrög = vraagt	slep = sleepen
heurt = hoort	hej = hebben jullie
wieluu = wij	dran = er aan
zint = zijn	ehölpn = geholpen
luu = lieden	kank = kan ik
reup = riep	zieluu heb = zij hebben
leupe = liep	buukien = boekje

1) Hij wist zijn verlegenheid spoedig te overwinnen.
 goan zitten = naar de gevangenis

INBRÉKEN

In gedachten was 't dak 'n keer eens
Boaven op een toorne stond:
Meer dan twintig eifeltorens
Boaven de begoane grond.
Toen 'k daar hooge stond te kieken,
Zag ik in de diepte 'n spel;
't Leek precies op stuuvertien wislen;
Ieder kent dat zeker wel.
't Gunk van 't eene huus noar 't andre;
En van doar noar nummer drie;
't Was 'n drukte en beweging;
't Is ok alles noe nog zie.
'k Keeke weg ok in de veerte;
En doar zag ik nog veul meer;
Bankies, guldens en ringsdaalders
Vleugen zoo mar hen en weer.
Uut de brandkaste in Kampen
Vleug het geld noar Amsterdam;
En de duiten van Groot Mokum
Steuwen weg noar Rotterdam.
Van de laetstgenoemde plaetse
Gonk het gauw noar Brussel toe;
En uut Brussel nammen snuiters
't Mee noar Frankriek (road mar hoe)
Van de Franschen gonk 't noar Duutschland;
En wat wieder is gebeurd
Dat kan 'k hier zoo gauw niet zeggen;
Want ik werde plots esteurd.
Oaver wak doar had bekeken
Boaven op mien hooge pos
Göng ik an 't filosofeeren
Wat mien nooit veul muujte kos.
En toen dach ik bie mien eigens
Och, wat bint die luu toch dom;
Die goat sleppen mit de duiten:
't Geld dat rond is en ok stom,
Kan van plaetse wel verandren;
Mar wegraeken dut het nooit;
't Kump woar 't giet, das zonder twiefel,

Hoej 't ok deur menander gooit.
 Want dat 't geld uut Duutsche handen
 Ok weer kwamp woar het begon,
 Das wel zeker, al muj gleuven
 Dat 't wel lange duren kon.
 Wa'k doarboaven op de toorne
 Anzag veur 'n kienderspul,
 Was 'n ummegank van dieven;
 Wie had doarvan 'n flauw benul?
 't Stèlen wodt zoo algemeen nog,
 Dat iej 't nog belèven zult,
 Jan, die zit bie Gait te snufflen
 As die zelf zien zakken vult.
 Twee die komt menander tegen
 's Nachs, as alles rustig is
 Zek genoavend (of genach dan);
 En stap wieder op de gis.
 Derk denk Kobus giet vast helpen
 Ergens bie 'n peerd of koe;
 Ik goa bie um noar de kaste,
 Of die lós is of soms toe.
 Kobus denk zoowat hetzelfde;
 Derk mut misschien waken goan
 Ik zie um 't kamenet noa;
 Want hie is der 'n end vandoan.
 Iej zult zien het kump zoo wied nog;
 's Nachs is niemand in zien huus;
 Ieder leert het vak van stèlen;
 't Is der noe al lang niet pluus.

veerte = verte	toorne = toren
bànkies = bankbiljetten	ummegank = rondgang
vleugen = vlogen	benul = begrip
hen en weer = heen en weer	menander = elkaar
steuven = stoven	genoavend = goeden avond
muujte = moeite	genach = goeden nacht
mien eigens = me zelf	wieder = verder
bint = zijn	gis van gissen
sleppen = sleepen	giet = gaat
hoej = hoe je	lós = open
muj = moet je	wied = ver
gleuven = gelooven	
ringsdaalders = rijksdaalders	
kamenet = kast (waar 't geld in is)	
ok = of ik	

WAARHEIDSSERUM

't Woarheidsserum uutevunden!
Noe is Holland uut de nood;
't Stèèlen rak noe uut de mode
Ieder wark noe veur zien brood,
Want gien rechter kuj meer foppen,
't Flesschien serum hef hie kloar;
En iej heet noe niks meer liegen;
Waj noe zek, dat is ok woar.
Die felliet giet vindt dat serum
Niet zoo aangenaam en bes.
Want hie mut noe juus opgeven
Hoeveul of der is ewes,
De ontvanger der belasting
Krig de ciefers heel precies;
Die ze vrogger ok juus opgaf,
Werd eschölden veur half wies
Peter kump weer van de reize;
Kus zien vrouwe drie, vier keer;
„Bie oe bink toch mar het liefste”
Zoo sprek Peter de meneer.
Had hie 't serum in zien corpus,
Dan prees hie de lieve meid,
Die hem zooveul leut genieten
In de veere eenzaamheid.
Fredrik trouwt een heel mooi mèkien,
Op 'd ontvangdag is het druk;
Vrinden komp hem feliciteeren.
„Frederik”, zek ze, „veul geluk!”
Deu het serum dan zich gelden
O, dan heurn iej vaste wat,
Dat op 'n heilwensch net mut lieken
As 'n mussche op 'n eulievat
Koba trouwt 'n flink jong kerel,
'n Eerlijk, sterk volievrig mensch;
't Is meer dan zie kan verwachten,
't Oavertreft eur hartewensch.
Op 'd ontvangdag veul vriendinnen
Mit eur wensch en zegenbee;
Gien vriendin blif in gebrèke;

Elk brengt 'n geschenk dan mee.
 Was het serum ineneumen,
 Welke wensch werd dan gehoord?
 „k Wol dat ik met hem mar trouwde!”
 Mar die zuch wodt noe esmoord.
 'n Heel mooi mekien hef verkeering
 Mit 'n jonk, 'n onneuzle bloed,
 Die van vader vast zal erven
 Veule geld en veul vast goed.
 „Hendrik!” zeg ze „oe alleene”
 „Van oe of mit gien geweld!”
 't Serum zol eur vast doen zeggen
 „k Holle alleene van oew geld!”
 Talleyrand de groote Franschman
 Sleug de spieker op de kop;
 Hie zei: daw waw denk verberg steeds;
 Daw mekaer deurlopend fop.
 Ja, die slimme duplo moatman
 Wis zoo weergaas goed, hoe 't giet;
 Daw der altied ummehen proat;
 Daw nooit zek woar het op stiet.
 Aw bevrees bint, daw mut sprèken,
 Van wat ons niet lollig is;
 Sprèèk wie um het of te leiden,
 Van wat anders (ok een lis).
 Veur de heeren duplo moaten
 Werd de doodsklok vast eluud,
 As zie 't serum mossen nemmen;
 Want dan was eur rolle uut.
 Kienders en de halve wiezen
 Zèen de woarheid töt dit joar;
 Mar as 't serum elk töt kiend mak,
 Dan biw nog zoo gauw niet kloar.
 Groote tied! as elk mut zeggen,
 Wat er in um ummegiet;
 Waj dan heurt; o! 't is verschriklijk!
 Dan hej nog het ende niet.
 Bie het lèzen van een dichtwerk
 Of 'n boek van 'n heel groot man

Denk iej dikwijs; o, mien lieve!
 Wat is doar veur kuns noe an?
 't Giet ons dan as mit dat eigien
 Van Columbus wel bekend;
 Noa doen giet verduuveld maklijk;
 Mar wat veurdoen eischt een vent.
 Wat de dichters en de schrievers
 Ons loat heuren wist elk al,
 Mâr de woorden doarveur vinden,
 Dât is 't muujlijkste van al.
 Poëzie zit oavral onder,
 Die te vienden is de kuns;
 Enklen is dat mar bescheuren,
 Die van boaven heb de guns.
 Misschien kan het sérum helpen;
 Elk kan zeggen wat hie denk;
 't Serum mak van elk een dichter;
 't Wodt waj nuump een Godsgeschenk.

mèkien = meisje
 komp = komen
 deu = deed, liet
 heurn = hoordet
 eulievat = olievat
 ineneumen = ingenomen
 'k wol = 'k wou
 onneuzle = onnoozele
 eur = haar
 'k holle = 'k hou
 mânnig = menig
 daw = dat wij
 waw = wat wij
 duplo-moatman = diplomaat
 ummehen = er om heen
 proat = praten
 zek = zeggen
 stiet = staat
 mossen = moesten
 màk = maakt
 biw = bennen wij
 mut = moet
 hej = heb je
 eigien = eitje
 't muujlijkste = 't moeilijkste
 bescheuren = beschoren
 waj = wat je
 nuump = noemt

NAAR AANLEIDING VAN EEN BITTRE
KLACHT OVER PRIJS OPDRIJVING.

Dichter, zanger, staak uw klagen. Geef geen winkelier
de schuld;
Wacht een jaar twee drie, mijn waarde; 'k Bid U
heb toch wat geduld.
Dure tijden en goedkoope wisslen hier beneden af;
Vrede heeft tot loon de welvaart, Oorlog heeft ge-
brek tot straf.
Gaan de prijzen immer hooger, 'n Winkelier gaat
het dan goed,
Maar, o wee gaan ze steeds lager; Wie heeft meêlij
met den bloed?
Bij het wapenstilstand sluiten, is er menig vast geraakt,
Die toen o! zoo blij mocht wezen, dat hij winst eerst
had gemaakt.
Want zoomin een jonge vogel aan zijn ouders voedsel
geeft
Kan een neringdoende reeknen op een klant die
meêlij heeft.
Waarvan wacht ge 't meeste heil toch; van een
consumentenbond?
Of van wedstrijd tusschen winkels? Dichter zanger
doe ons kond.
Met elkaar al streden menschen lang geleên in
Kaïns tijd;
Winkelhouders doen hetzelfde; concurrentie is ook
strijd.
'n Zakenman zet graag zijn prijzen lager dan zijn
buur verkoopt;
Want hij wil zoo drommelsch gaarne, dat hem het
huis vol klanten loopt.
Zoudt ge meenen Dichter zanger, dat ge door de
boycotstraf
Lager prijzen kunt bereiken? O, mijn waarde zie
daar af!
Bij den eenen moet ge dokken; bij den ander is 't
„betaal”;
Dure prijzen blijft gehouden, tot de vrede 't maakt
egaal,

HET EENE DINK EN HET ANDERE.

't Eene dink zurg zoo geregeld veur al wat op 't
aardriek lèëf,
Dat wie 't as een rech goat vinden, woar niet eene
rech op hef.
't Eene dink zurg, dat de wereld volop hef an
heldre schien;
Al gebeurt er nog zooveule, dat toch 't Daglich
niet kan zien.
't Eene dink zurg, dat de warmte dringt het heele
menschdom in;
Jammer, dat het heuf te veel nemp en het harte
veul te min.
't Een dink dat haelt het water uut de groote
zeeën op;
En dat water vult dan daele op de planten drop
bie drop.
't Eene dink dut als 'n kachel en doardeur kump
dan de wind;
Meulens dreijt er, schepen zeilt er, 'n vlieger stiegt
er van een kind.
't Eene dink hef lang eleden groote veuroan inemak;
Wat al treinen, booten, auto's goat doardeur veur ons
gemak.
't Eene dink dat dek de toafel veur de menschen
in 't gemeen;
Mar den eenent nemp de lappen en den andren krig
het been.
't Andre dink stèk stèen en darpen zoo mit kruut
mar in de brand,
En 't mak tut een woestenieje groote stukken heel
bes land.

INHOUD

	Bladz.		Bladz.
*) Apenklieren	60	In het publiek	19
*) Arme Deerties	30	't Kan verkeeren	32
Beste Eerpels	9	Keuper uut de kamp van	
*) Bie de notaris	40	't Oldebroek	83
Bockbier	10	Matrozentrouweriejen	73
De bliksem(s) stèèk het huus		Mien wief genèzen door Jan	
in brand	18	Riemsdiek	64
*) De arme rieke Jan en de		*) Mit het kandaster in de	
riekie arme Dries	22	wiere	19
De eerste levensbehoeften	28	Mit lös kruut	52
De laatste der eersten	16	Moeten en willen	47
De mach van de gewoonte	13	Moorloos	17
Derk en Gait	36	Mundus	68
Deschutkeus het haezenpad	25	Naar aanleiding van een bittere	
*) De visscher heulp dreggen		klacht over prijsopdrijving	91
noar zien eigen liek	42	Niet opgeven	28
De wilde kuukens	29	Nee	10
Echtscheiden	11	Nog mooier dan kermse	57
Een anzuuk	26	Oarend mit de kruuwagen	11
*) Een Börgemeister dakloos	43	O! dat eene uur	78
Een buffetjuffrouw	12	O! die schoone nature	15
Eén en honderd		Onbetrouwbaar	9
(naar de Sinclair)	50	Onschuld	9
Een holten geweer	24	Oorlog	39
*) Erfenissen ergernissen	49	Oprech	14
Galanterieje	19	Potsierlijk gehunker noar	23
Gedenkbanken	35	*) Stelen	20
Haegelslag an de bèke	66	Treffend	27
Het eene dink en het andere	93	Und mitschuldig sind wir nicht	
Het getal dertiene	10	Uut welke eier komp de	
Het groote fees van 1923	81	hennegies?	55
Het groote roadsel	56	Valsche schaemte	38
Het is ok nooit goed	18	*) Verdraagzaamheid	16
Het lastige geld weg en de		Vergif	46
krieg is opelös	75	Vurmendiens I	48
*) Het passeeren van anders-		" II	48
denkenden	62	*) Wat is er noodig voor een	
Het schandbord	41	huisgezin?	45
Hie greep den verkeerden	53	Waterwild	12
Ik kan doar geen ciefer		Wat mutten ze toch een belt	
kriegen	44	kolde liën	21
Inbreken	86	Wisseling van sekse	10
*) Indiëvliegers - Ridders		*) Woarheids serum	88
Oranje Nassau	17	Wonderdokters	34
Infemaassies	33	Zoo giet het	31
In het lèger van de streuper	54		